LAHOLMS TIDNING

N:R 4. ÅRG. 23. Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm. TORSDAGEN DEN 7 JANUARI 1954 Ansvarig utgivare: J. B. Bengtsson. Lösnummer 20 öre

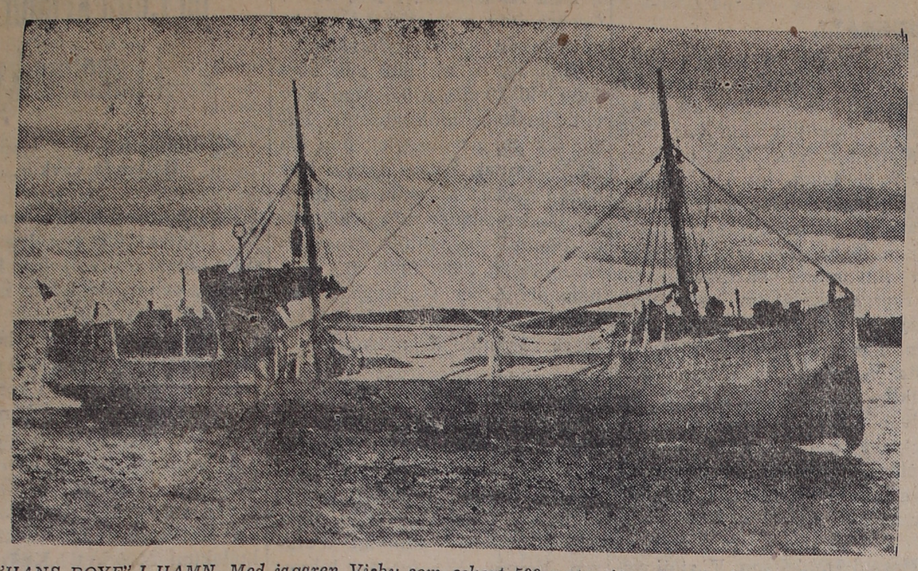

"HANS BOYE" I HAMN. Med jagaren Visby som eskort 500 meter före sig stävade på måndagseftermiddagen den danska 370-tonnaren Hans Boye från Mastral in mot Gävle hamn med slagsida i 10 graders vinkel. Fartyget var efter skräcktimmarna till havs helt nedisat och hade ett stort hål i ena sidans reling, där en av livbåtarna tidigare funnits.

Sovjet går med på atommöte i USA före berlinkonferensen

MOSKVA (TT — Reuter).

Sovjetunionen tillkännagav på onsdagen sin beredvillighet att med Förenta Staterna preliminärt diskutera atomenergiproblemen. Överläggningarna anses böra äga rum i Washington.

Beskedet lämnades av utrikesminister Molotov till amerikanske ambassadören Bohlen då denne på onsdagen för andra gången på en vecka besökte honom med anledning av president Eisenhowers förslag om enskilda överläggningar för att uppnå en överenskommelse om att atomenergin i framtiden endast skall användas för fredliga ändamål.

I en officiell kommuniké heter det att Sovjets ambassadör i Washington, Sarubin, skall representera Sovjet vid de förberedande förhandlingarna.

Något datum nämns inte i kommunikén, men det antyds att förhandlingarna skall äga rum före utrikesministermötet i Berlin den 25 januari.

Förhandlingarna i Washington skall, enligt kommunikén, bestå av ett meningsutbyte om proceduren i händelse av förhandlingar om atomenergin. Man skall alltså diskutera tid, plats och dagordning för detta definitiva möte.

SOVJETS FÖRSTA DAM. Mme Malenkov, maka till Sovjets regeringschef Georgij Malenkov, är inte ofta tillgänglig för pressfotografernas kameror, men här är faktiskt en nytagen bild av Sovjets första dam. Mme Malenkov är stjärna vid Bolsjoj-operan i Moskva och har till broder kommunistpartiets sekreterare Nikita Krustjev.

Sovjet har haft fredlig atomkraft sedan 1947

HYDERABAD (TT — Reuter)

Chefen för den sovjetryska delegationen vid den indiska vetenskapskongressen i Hyderabad, professor G. F. Alexandrov, omtalade på onsdagen vid en pressmottagning att atomkraft använts för fredliga ändamål i Sovjetunionen ända sedan år 1947.

Tenn-Maria och hennes "Romeo" tar sista ronden?

EDINBURGH (TT—Reuter)

Maria Isabella Patino och hennes fästman, James Goldsmith, har nu försäkrat sig om en av Skottlands skickligaste advokater för att uppta kampen mot Marias vredgade fader tennkungen Patino.

De unga tu har redan vistats de femton dagar i Skottland som behövs för att de skall få gifta sig. Om de blott kan förmå de kyrkliga myndigheterna att i vanlig ordning förkunna lysning över dem räknar man med att de skall kunna få domstolsordern hävd. Kan nämligen ingen anmäla bärande jäv mot äktenskapets ingående torde ha stora möjligheter att bli vigda sedan en vecka förflutit.

Anledningen till att pappan inte vill gå med på giftermålet är att han helst vill se sin dotter gift med en fransman av kunglig börd och det faktum att James' fader är jude. Både senor Patino och hans maka är romerska katoliker.

Slaktarbyling beslagtogs

ANTWERPEN (TT — Reuter)

Polisen i Antwerpen har enligt den flamländska tidningen "Handelsblad" lagt beslag på 900 slakteriaffischer.

På affischerna står en tjock poliskonstapel och dirigerar trafiken med en lång medvurst under ena armen och ett band prinskorvar elegant slängda över ena axeln.

Enligt polisen berodde emellertid beslaget på att affischerna saknade det föreskrivna lösenmärket på 1 franc.

UNESCO VARNAR:

För mycket television skadligt för allmänheten

PARIS (TT — Reuter).

Timslånga televisionsprogram dag efter dag avtrubbar allmänhetens omdöme, heter det i en rapport från UNESCO — FN:s organisation för undervisning, vetenskap och kultur.

Konstnärliga hänsyn motiverar ett motstånd mot timslånga pronärliga skapandet på hårda prov. gram, televisionen sätter det konst- Det är svårt för att inte säga omöjligt att varenda dag presentera god underhållning, god undervisning och goda barnprogram. Program som fortsätter timme efter timme kan inte leda till annat än att kvaliteten trängs tillbaka och talangerna bland författare, artister och producenter blir ur stånd att ständigt skapa något nytt. Allmänheten kommer att översvämmas av en flod av program som avtrubbar deras omdöme, anser Unesco.

Vad man enligt Unesco måste söka uppnå är att nå största möjliga antal åskådare med bästa möjliga program som gör samhället i dess helhet minsta möjliga skada.

Unesco hänvisar också till risken av att televisionen kan komma att överflygla andra former av underhållning och fostran såsom läsning av goda böcker, teater- och biobesök samt radiolyssnande. På lärarhåll har man givit uttryck åt farhågor över att televisionen kan komma att dominera barnens liv och hindra dem från aktivt deltagande i lek och undervisning.

Om televisionen bara böjer sig för den ofta inbillade majoritetens smak kan den inte verka samhällsbefrämjande utan den kommer i stället att kapa kulturtraditionens ocr de kulturella landsvinnarnas toppar, påpekar UNESCO.

Organisationen lämnar i sin översikt också en del statistiska upplysningar. Av världens 25 ¾ miljoner televisionsapparater finns inte mindre än 22 miljoner i Förenta Staterna. I Förenta Staterna finns det en apparat på 7 invånare, i Storbritannien en apparat på 24 invånare och i Västtyskland en apparat på 8,000 invånare. Sovjet har en apparat på var 2,400:de invånare.

Fisken gick till skogs

GÄVLE (TT).

Måsarnas livliga oväsen i kustbandet utanför Norrsundet ledde ortsborna under onsdagen fram till ett mera ovanligt fiskafånge. Under sjösprånget och stormen på söndagen hade sjön spolat upp fisk långt på land och man hittade bl. a. en lake i en gran. Även torsk fanns uppspolad långt upp från strandlinjen. Man hittade torsk på upp till fyra kilo och det var även gott om sik samt framför allt aborrar.

NEW YORK: Mai Zetterling som nyss har avslutat en film tillsammans med Danny Kaye har undertecknat kontrakt om att delta i en ny färgfilm "Dance Little Lady". Inspelningen börjar i London i januari. I dansscenern deltar Sadler's Wellsbaletten.

Kinseys sexrapport stämplas som oamerikansk verksamhet

NEW YORK (TT — Reuter)

Dr Alfred Kinsey kommer att höras av ett särskilt representanthusutskott om hur han finansierade sina studier av kvinnans sexuella beteende, omtalar New York World Telegraph and Sun.

Enligt en representant för utskottet har Kinseys arbete finansierats av stiftelser, som är befriade från skatt och utskottet har bemyndigande att granska sådana stiftelsers verksamhet för att se till att de inte använder sina tillgångar för oamerikansk eller omstörtande verksamhet, för politiska syften, för propaganda eller för försök att påverka lagstiftningen. Det är en allmän uppfattning att allt som tenderar att upplösa den moraliska tågan hos det amerikanska folket och förändrar dess hållning moraliskt sett gentemot regeringen och samhället tjänar omstörtande syften. Dit hör sådant som är ägnat att bryta ned amerikanarnas tro på hemmet och äktenskapet, säger utskottsrepresentanten.

Utskottet har fått en stor mängd brev, där det har uppmanats att ta reda på hur Institute for sex reseach vid Indiana University — som ledes av Kinsey — finansierade den kinseyrapport, som framlades i augusti i fjol. En talesman för utskottet säger sig vara förvånad över att institutet har finansierats av ett flertal stiftelser. Rockefellerstiftelsen har sålunda meddelat att det har givit institutet 120,000 dollar för en treårsperiod för att främja Kinseys arbete. Utskottet har fått svar på frågeformulär, som det har sänt till 60 av landets största välgörenhets- och kulturfrämjande stiftelser, som är befriade från statsskatt.

Kuslig trafikrapport 816 dog BILDÖDEN

STOCKHOLM (TT)

Under 1953 dödades vid trafikolyckor 816 personer mot 644 året före. Därav var 153 barn under 15 år (f. å. 103). Vid olyckor med bil eller buss dödades 153 (131), vid olyckor med motorcykel 192 (145) samt vid mopedolyckor 47 (11) Vid olyckor med cykel dödades 174 (143) och vidare omkom 202 (172) fotgängare. Inom övriga trafikantgrupper dödades 48 (42) personer. Av olyckorna inträffade 352 (288) i tätort och 417 (326) på landsbygden.

Under december månad omkom 89 personer (45 i december föregående år), därav 9 (8) barn under 15 år. Vid olyckor med bil eller buss dödades 29 (10), motorcykel 133 (2), moped 3 (1), cykel 11 (6) och vidare omkom 30 (18) fotgängare i trafiken. Av de nio dödade barnen var fyra i skolåldern och fem i förskoleåldern och av de tre mopedförarna körde en omkull, en kolliderade med bil och en med buss. Sex bilpassagerare, tre bilförare, en motorcykelförare och en fotgängare förolyckades vid järnvägskorsningar. Tre personer dödades under december vid olyckor inom övriga trafikantgrupper nämligen ett sparkåkande barn som påkördes av en sladdande bil, ett kälkåkande barn, som från en backe åkte ut på en väg och påkördes av en bil, samt en truckförare, som kom i kläm mellan en lastbil och en järnvägsvagn.

STOCKHOLM (TT).

Antalet spetälska i Sverige minskades förra året från fem till tre genom två dödsfall.

Borrande X kammade noll i Grimeton

Natten till trettondeafton gjordes ett inbrott i kontoret till Grimetons lantmannaförening, där försök gjordes att borra upp kassavalvsdörren. Försöket misslyckades emellertid och bytet blev lika med noll.

Tjuvarna hade brutit sig in genom två dörrar innan de kom in i kontorslokalen, där kassavalvet är placerat. Först försökte man som nämnts borra upp valvdörren vid låsen, men misslyckades. Med hjälp av en yxa sökte tjuvarna då istället att hugga upp ena väggen vid valvet, men även detta misslyckades, och man fann då för gott att ge upp försöken och försvinna — utan byte.

Något bestämt spår efter förövarna har man inte, enligt vad polisman Bergh i Grimeton uppger [illegible], men spaningar pågår.

Konduktörer skall bära polisemblem

STOCKHOLM (TT).

Järnvägsstyrelsen anhåller hos regeringen att t. v. få disponera 60 polisemblem, som vid behov skall bäras av konduktörerna på vissa statsbanelinjer. Vid stark resandetillströmning vid helger, veckoskiften, offentliga evenemang m. m. anses det önskvärt att utrusta konduktörerna med sådana emblem för att härigenom öka respekten för denna personal vid ordningens upprätthållande på tågen.

Ryskt konstliv:

Konstnärerna får kritik efter rang

MOSKVA (TT — radio).

Pravda påtalar på onsdagen bristen på kritik mot konstnärer och kräver en friare kritik utan hänsyn till rangen. I en ledare heter det:

I våra konstnärsförbund utövas kritiken fortfarande efter rangen. Ju större en konstnär är, dess mindre kritiseras han och desto mer överslätande är kritiken. Orsaken är inte att mästaren är ofelbar. I korridorerna kan man höra många kritiska anmärkningar mot honom, men den kritiken kommer inte till uttryck på mötena.

Pravda kräver fri diskussion och kritik av nya verk. Den som är rädd för att höra sanningen om sig själv och söker undgå kritik av sina verk, han är heller inte i stånd att studera resultaten av sitt arbete opartiskt och nyktert, skriver tidningen.

Åbo stadsteater eldhärjad Barnpjäs slöt med brand

ÅBO (TT—FNB)

Den finska stadsteatern i Åbo hemsöktes på onsdagseftermiddagen av en brand, som för åtminstone två—tre veckor sätter stopp för teaterns arbete som vållade skador för flera miljoner mark.

Brandkåren i Åbo alarmerades kl 15,10 — endast en halv timme efter det att en barnföreställning på "Askungen" hade slutat. Teaterns möbelförråd, som är inrymt under scenen, stod i ljusan låga och dessutom var scenen och teaterns salong fyllda av brandgaser då brandkåren kom fram.

Ett tag verkade det som om hela teatern skulle förstöras, men brandkåren, som fick förstärkning av två frivilliga brandkårer, lyckades hindra elden att sprida sig tiltl scenen och salongen. Hela möbelförrådet förstördes emellertid och likaså scengolvet. Teaterns garderob, vars värde uppgår till miljontals mark, förstördes också fullständigt av rök och vatten. Dessutom skadades en del kanslirum och skådespelarnas klädloger. Några av skådespelarna förlorade en del privata tillhörigheter som de förvarade på teatern.

Brandkåren uppstod troligen genom kortslutning. Det kan nämnas att magistraten i Åbo samt brandchefen och teaterns ledning tidgare hade lämnat alarmerande rapporter om brandsäkerheten vid teatern och att magistraten för någon tid sedan förbjöd föreställningar i lokalerna Förbudet kunde emellertid inte upprätthållas då ingen annan lokal stod till buds

Släckningsarbetet varade till långt in på kvällen i de trånga gångarna och prången i byggnaden En brandman skadades av en elstöt och måste föras till sjukhus, men hans tillstånd är inte allvarligt

En teater har tidigare förstörts av brand i Åbo och för precis ett år sedan — på trettondagen 1953 — förstördes Vasa Teater av eld.

Ingen vidkänns flyktjaktplanet

TOKIO (TT AFP).

Den amerikanska regeringen har tagit tillbaka sitt erbjudande att till dess rätte ägare återställa det Mig-plan som en nordkoreansk flygare i september förra året flög till Söul.

General Hulls högkvarter meddelar att regeringen motiverar sitt beslut med en hänvisning till att ingen synes vara villig att erkänna sig som planets ägare.

Årets första mottagning

På måndagen gav konungen sin första audiens på det nya året. Det var för den nye ungerske ministern i Stockholm, Frigyes Puja, som beledsagad av legationsrådet Fazekas, handelsrådet Madame Caroly Hay samt attachéerna Horvath och Weber överlämnade sina ackreditivbrev. Introduktör var friherre Ove Ramel, som ses här tillsammans med minister Puja bege sig upp till slottet efter färden i sjuglasvagnen genom det snöiga Stockholm.

Pellas avgång leder till svår kris för ITALIEN

ROM (TT — Reuter)

Företrädare för samtliga italienska politiska partier var på Trettondagen ense om att Italien står inför en tid av politisk förvirring som följd av ministären Pellas fall i tisdags. President Einaudi skall på tirsdagen inleda underhandlingar med partiledarna för att få till stånd en ny regering och man räknar med att detta arbete kommer att pågå veckan ut.

Man anser det sannolikt att Pellas avgång kommer att leda till antingen en "krisregering" eller ett nyval. Det nuvarande italienska parlamentet, som valdes i somras, kan inte frambringa någon stabil regering, säger man. Centerpartierna, som är starkt splittrade inbördes har nämligen en mycket knapp röstövervikt över oppositionen, som utgörs av den kommunistledda vänstern och den nyfascistiska högern.

Man tror att president Einaud i först kommer att erbjuda en representant för det kristligt-demokratiska partiet att söka bilda Italiens tredje regering på ett halvår. Antagligen kommer han att vända sig till ledaren för detta partis vänsterflygel, den 45-årige Mintore Fanfani, och be honom söka få till stånd en koalitionsregering med med socialdemokraterna, republikanerna och liberalerna.

Möjligheterna att bilda en dylik koalitionsregering anses dock inte alltför stora. Det är sannolikt att Fanfani, om han försöker sig på uppgiften, kommer att stöta på allvarligt motstånd från högerflygeln inom sitt eget parti. De kristliga demokraternas "grand old man", f. konseljpresidenten De Gasperi, håller därför för troligt att enda utvägen ur den regeringskris som uppstått är nyval.

Femton flygare dödades på väg från bollmatch

LONDON (TT—Reuter)

Femton flygare på hemväg från en rugbymatch dödades på onsdagen då deras transportplan störtade 40 km nordväst om London. Den ende överlevande ligger på sjukhus och hans tillstånd betecknas som allvarligt.

Flygplanet, en tvåmotorig Valetta, rände strax efter starten i snöstorm emot trädtopparna på en hög kulle.

Kallare

Landdistrikt: Först måttlig vind mellan sydväst och sydost och flerstädes snöfall under torsdagen. Övervägande nordlig vind som ökar till frisk eller delvis hård vid kusten och i allmänhet uppklarnande. Något kallare.

Allmänna utsikter för fredagen: Avtagande vind omkring nord, senare av växlande riktning, mest uppehållsväder. Kallt eller tämligen kallt.

Sjödistrikt: Omslag från god till styv bris mellan sydväst och syd med snö eller snöblandat regn flerstädes till övervägande nordlig bris som småningom ökar till frisk eller delvis styv kultje. Efter vindkantringen tidvis snöfall eller snöbyar på Kattegatt. Siktförbättring på Vänern.

Laholms Tidning

Smedjegatan, Laholm

Redaktör: GUSTAF BERTLAND

Dagligt nyhets- och annonsorgan för Laholms stad och södra Halland, Markaryd samt angränsande delar av sydvästra Småland och nordvästra Skåne.

Telefoner:
Redaktionen 300
Redaktör G. Bertlands bostad 199
Expeditionen och annonskontoret 299
Annonschef Axel Larssons bostad anknytning 299

Annonspriser:
Före text 28 öre pr mm.
Textsida 30 „ „ „
Särsk. begärd placering å textsida 32 öre pr mm.
PRISFÖRHÖJNING debiteras med 30 procent för annonser beordrade med petitstil.
Önskas hyra, platssökande och borttappat 25 öre pr mm.
Förlovnings-, lysnings-, vigsel- o. födelseannonser 7:— kronor.
Annonser placeras ej på första sidan.
För hänvisning till och svars emottagande debiteras 1:—.
10 procents förhöjning lördagar och dag före helgdag.

Prenumerationspriser för 1954:
Helår 31:—, halvår 16:50
kvartal 8:75, mån. 3:25.

Dödsfall

†

Att vår lilla solstråle

Ulla Gunilla Annbritt

* 21 febr. 1953

i dag lämnat oss i djupaste sorg tillkännagives härmed.

Bölinge den 5 jan. 1954.

INGA o. STURE GUSTAVSSON.
Hans, Inger, Ronny.

En liten ängel kom
Log och vände om.

För vänligt deltagande vid vår käre broders

Ernst Hägerström

bortgång och för alla vackra blommor vid hans bår frambära vi vårt varma tack.

SYSKONEN.

SORG-
HATTAR och SLÖJOR
i ett förnämt och värdigt utförande.
EKWALLS EFTR.
Asta Söderberg.
Tel. 566 Laholm.

Andréns Begravningsbyrå
KISTOR och SVEPNINGAR.
Allt ombesörjes.
Stortorget, Laholm. Tel. 69.
Sommarb. Mellbystr. Tel. 69.

Anderssons Eftr. Begravningsbyrå
Bröd. Svensson
ombesörjer allt vid dödsfall.
Gamlebytorg 5, Laholm.
Tel. 703 Laholm och 68 Vallberga.

VID DÖDSFALL
Vänd Eder till
Veinge Begravningsbyrå
Kransar, Buketter, Svepningar och Kistor
till ortens lägsta priser.
Blomsterförmedling till in- och utlandet.
Hämtning från dödsorten ombesörjes.
Veinge Möbelaffär. Tel. 61.

SVENSSONS BEGRAVNINGSBYRA
(Inneh. Carl Henrik Svensson)
Rekommenderas.
Tel. 54 Ränneslöv
Allt ombesörjes.

JÄRNSKORT,
metallskrot, stickylle, tagel, ull, kreatursben, textilavfall, pappersavfall och tomglas köpes till högsta dagspris.
Vattentunnor, räls, smidbart järn, järntråd till stängsel och korgtillverkning samt mattrasor säljas.
S. ARONSSON, SKROTAFFÄR.
Hamnupplaget.
Halmstad. Tel. Namnanrop: S. Aronsson.

All event. uppvaktning
på min högtidsdag undanbedes vänligt men bestämt (gäller även släkten).
HILDING KARLSSON Våxtorp.

Karups Skoldistrikt

Vårterminen tager sin början fredagen den 8 januari. Skolorna i Skottorp och Dunabron börjar i vanlig tid. Skolorna i Hasslöv, Vråkärr och Veka samt Nya kyrkskolan börjar en halv timme senare t. v.

Överläraren.

Diverse

Unggalt
från Vallberga gård samt Enmar av Brödåkra står till tjänstgöring på tider enligt överenskommelse. Pehr Pehrsson, Mellby. Tel. 492 b Laholm.

Furuved,
torr, till salu. Tel. 15 Svenshult.

Till salu
Simca 9 Aronde
körd 550 mil säljes verkligt billigt. Event. byte med billigare bil eller mindre motorcykel.
Tel. 785 Laholm.

De moderna
GLASÖGONEN

Glasögonhuset
Stora Torg Halmstad

Spara
och låna
i
hemortens sparbank
Östra Karups Sparbank
öppen 10—13.

I snö och tö

är en
SKIDDRÄKT
det verkligt idealiska plagget för barnen.
I största sortering finner Ni dem i stadens ledande barnekipering
Trikåmagasinet
Storgatan - Tel. 314
Laholm.

EN ANNONS
läses alltid i ortstidningen.
ANNONSERA DÄRFÖR
i
LAHOLMS TIDNING

LT
DEN 7 JANUARI.

Befolkningsstrukturens förändring

Årsskiftets befolkningssiffror innebär ingen direkt överraskning. I stort sett får man säga, att landsbygdens avfolkning fortgår. En viss minskning av folkströmmen från landsbygd till städer o. stadssamhällen har dock ägt rum. Vad Halland beträffar har denna ström nästan upphört i skogsbygdssocknar. För den sydligaste delen av länet har däremot minskningen fortsatt. Här var det under 1952 en så gott som konstant befolkningssiffra. Att jordbrukssocknarna nu minskat mest medan skogsbygdssocknarna bättre bibehållit sin invånarantal får ses mot bakgrunden av jordbrukets rationaliseringen. Traktorisering och annan mekanisering kräver färre armar på produktionsenhet, något som återspeglas i folkmängdsstatistiken.

Trots att byggnadsverksamheten utökats under det senaste året, har städerna icke ökat såsom under föregående år. Att bostadsknappheten varit en hämsko på städernas tillväxt är uppenbart. Troligt är emellertid, att det under 1953 mer vari en tilltagande knapphet på arbetstillfällen än bostadsbristen som hindrat städernas tillväxt. Antagligen skulle dock de flesta städer uppvisa en högre befolkningssiffra än de nu gör, om tillräckligt med bostäder funnes i dem. Det är ett stort antal familjeförsörjare, som arbetar i städerna men som har sina familjer på annat håll till följd av svårigheten att anskaffa familjebostad.

Länge har det sagts, att landsbygdens avfolkning utgör ett stort samhälleligt problem. Problemet växer för varje år. Såsom vi tidigare påpekat i denna spalt, är flykten från jordbruket betydligt större än vad befolkningssiffrorna ger vid handen. I vad mån detta är att betrakta som en ogynnsam befolkningsutveckling kan naturligtvis diskuteras, särskilt i dessa dagar då överproduktion av livsmedel hotar. Däremot är alla överens om att landsbygdens avfolkning är något icke önskvärt.

Jordbrukets avfolkning är som sagt större än vad flykten från landsbygd tiill stad visar. Det torde också förhålla sig, så att landsbygdens avfolkning på produktiva människor är större än vad dessa "flykt"-siffror direkt visar. Det är näm ligen ungdomen, som flyttar bort. De äldre stannar kvar. Ofta flyttar de visserligen på sin ålderdom till kyrkbyn eller andra samhällen, men i regel står de även på sin ålderdom kvar i hemförsamlingens böcker. De årsklasser, som nu senast träder ut i produktivt arbete, är små. Fördelningen mellan äldre medborgare och folk i arbetsför ålder blir allt mer ogynnsam. Alldeles särskilt ogynnsam blir denna fördelning på landsbygden, därför att ungdomen flyttar därifrån.

Egentligen är det redan för sent att sätta i gång en för landsbygden aktiv närings- och befolkningspolitik. En planering i stort skulle ha skett för tjugo år sedan. Men bättre sent än aldrig. De ansatser, som man från landsbygdshåll gjort i denna för hela landet mycket viktiga fråga, måste fullföljas. Åter har ett årsskiftes befolkningsstatistik gett en allvarlig erinran härom.

G. B—d.

LAHOLM

Laholms samrealskola.

För vårterminen har vid Laholms samrealskola förordnats eo adjunkt fil. mag. Stina Bergman, extra adjunkt fil. mag. Ove Nilsson samt timlärare fil. stud. L. Lättman.

Våxtorp

Våxtorps baptistförsamling

hade trettondedagen årsmöte under ordförandeskap av lantbrukare Hjalmar Nilsson, Ekebränna. Av årsberättelsen framgick, att medlemsantalet är 26 och att inkomster och utgifter balanserar på kr. 4.309:56. Regelbunden predikoverksamhet har under år 1953 bedrivits i Våxtorps by, Menlösa, Nordanå och Trånget samt tillfällig sådan verksamhet i Ekebränna, Koarp och Norra Össjö. I Våxtorps by hålles söndagsskola, vari 37 barn deltager.

Till församlingsföreståndare för år 1954 återvaldes Hjalmar Nilsson, Ekebränna, sekr. Klara Pettersson, Koarp, kassör Anny Andersson, Bastena, och söndagsskoleföreståndare Artur Hansson, Vindrarp.

Idrottsfest med prisutdelning m. m.

Årsfest hölls i tisdags av Våxtorps Bois. Den blev i alla avseenden mycket lyckad. Programmet upptog bl. a. revy med lokala inslag, musik, sång och så naturligtvis dans.

Föreningens ordf. hr Gösta Karlsson förrättade utdelning av under året erövrade priser. Ch. Hasse Bengtsson fick mottaga föreningens pris till årets bäste a-lagsspelare, och Inge Leandersson fick priset till bäste b-lagsspelare. Pojklagsspelarna fick mottaga Hallands FF:s diplom för zonsegern i pojkfotbollen. Dessa diplom hade föreningen låtit inrama.

Kör aldrig för nära ett fordon framför dig. Var särskilt försiktig vid omkörning, så att du inte tränger den du passerar — eller själv blir trängd.

Kaffet stiger — 1 kr. dyrare i dag?

Noteringshöjningarna på råkaffe är nu så kraftiga, att man får räkna med en höjning av priset på rostat kaffe i detaljhandeln med 90 öre för de bättre kvaliteterna redan från torsdagen, meddelar Köpmannaförbundet vid förfrågan.

Senast de sista dagarna i december höjdes kaffepriset med 90 öre pr kg., erinrar sekr. Anders Hagberg i Sveriges Köpmannaförbund. Eftersom kaffepriset fortsatt att stiga i Brasilien hade man väntat sig en ytterligare höjning även här när som helst, och den nya höjningen med 90 öre el er en krona kommer förmodligen att slå igenom i detaljhandeln på sina håll redan under torsdagen.

PHILIPS RADIO
känd för sitt goda ljud

Säljes hos
Gustav Nilsson Radio
Laholm Tel. 167.
Reparationer alla märken.

Intagningen i gymnasiet.

Skolöverstyrelsen har nu föreslagit regeringen att intagningen av lärjungar i gymnasiets första ring under de två närmaste åren till minst 80 procent skall ske i anslutning till vårterminens slut. Då antalet behöriga sökande uppgår till lägst 110 procent av antalet platser, skall procenten höjas till 90.

Vid beräknandet av tillgängliga platser skall sådana reserveras till augusti för icke flyttade elever och för sådana sökande från inbyggda linjer och praktiska realskolor, som i vederbörlig ordning anmält sig till prövning med tillgodoräknande av vissa vitsord. Däremot syns plats inte behöva reserveras för lärjungar från kommunala och enskilda flickskolor. Överstyrelsen är nämligen beredd att tillstyrka rätt för lärjunge i klass 5:7 och 4:6 i dessa skolformer att för intagning i första ringen av fyraårigt gymnasium tillgodoräkna sig ett sammanfattande vitsord i matematik och kemi.

Familjeryheter

FÖDELSEDAGAR

80 år

fyller i dag förre hemmansägaren Karl August Gustavsson, Bergstugan, Båstad 2.

DÖDSFALL

Henning Pehrsson. I en ålder av 58 år har disponenten för Varbergs skofabrik Henning Pehrsson avlidit. Han var född i Markaryd och hade i 42 år varit verksam inom skobranschen, större delen av tiden på Franckes skofabrik i Halmstad. I jan. förra året tillträdde han sin nuvarande anställning på Varbergs skofabrik, men stod alltjämt skriven i Halmstad, där hans familj är bostatt. Under de sista veckorna hade han varit sjuklig. Han var en kunnig och drivande kraft inom sin bransch, omtyckt och värderad i vida kretsar. Närmast sörjande är maka, född Palm, samt en dotter och en son.

Harald Danielsson. F. stationsmästaren Harald Danielsson avled på lördagen i Örkelljunga. Han var född 1881 i Munka Ljungby.

Den bortgångne tog i unga år tjänst vid Skåne-Smålands järnväg först som banarbetare och här avancerade han efterhand till stationsföreståndare. Han tjäntgjorde först i Skånes Värsjö och därefter i Skånes Fagerhult. I Yxenhult befordrades han till stationsföreståndare och erhöll senare förflyttning till Åminne, där han tjänstgjorde till år 1940, då han ingick i pensionsåldern. Därefter bosatte han sig i Skånes Fagerhult och flyttade år 1947 till Örkelljunga, där han hyrde lägenhet i Hjelmsjö. 1902 ingick han äktenskap och detta upplöstes 1944 genom makans död.

Harald Danielsson har helt gått upp i sitt arbete och inte åstundat några uppdrag inom det politiska. Dock var han huvudman i sparbanken i Skånes Fagerhult. Hans vänliga och gästvänliga sätt har skaffat honom många vänner på de olika orter han tjänstgjort.

Närmast sörjande är tre söner, Eric tandläkare i Stockholm, Walde källarmästare i Hästveda och Malte köpman i Tibro, svärdöttrar o. barnbarn. Han sörjes även av en broder f. byggmästaren Robert Danielsson, Örkelljunga, samt en syster i Amerika.

Annie Jönsson. Fru Annie Jönsson, maka till dammvakten Ivar Jönsson, Sydkraft, Skogaby, avled på trettondagsaftonen efter endast några dagars sjukdom. Hon var vid sin bortgång 51 år gammal. Idog och strävsam har hon lagt ner all sin omsorg på sitt hem och sina kära. För make, barn och barnbarn efterlämnar hon ett ljust minne och hennes plats i deras hjärtan kan ingen fylla. Med sitt vänsälla väsen har hon vunnit många vänner.

John Bredberg. I en ålder av 85 år avled i måndags f. stationsmästaren John Bredberg, Skottorp. Han var född i Breared och tog som ung anställning vid enskilda järnvägen Skåne—Halland med placering i Rögle. Åren 1895—1899 tjänstgjorde han i Skottorp, varpå han 1906 tillträdde en befattning som kontorsbiträde i Höganäs. 1913 hade han avancerat till stationsmästare vid banan Höganäs—Mölle. Till Skottorp återkom han 1926 och innehade där tjänsten som stationsmästare tills han pensionerades.

Den bortgångne var en aktad och avhållen man. Hans främsta hobby var blomsterodling och trädgårdsskötsel Under senaste tiden har han vistats på vårdhemmet i Laholm. Närmast sörjande är ma-

LAHOLMS KEMISKA
VINGESGATAN
Tel. 732 Laholm
Postgiro 37 48 24
Välgjort arbete — humana priser.

kan Betty samt döttrarna Brita och Ingeborg, båda sjuksköterskor i Hälsingborg resp. Stockholm.

Elsa Andersson. I sitt hem i Örebro har avlidit förra sjuksköterskan Elsa Andersson.

Hon var född 1882 och började vid 19 års ålder som elev vid Ersta diakonissanstalt. Efter ett par år övergick hon till Röda korset, i vars tjänst hon sedan verkat på olika sanatorier. Under senare år tjänstgjorde hon på Spenshults sanatorium, de tre sista åren där som husmor. Efter sin avgång har hon varit bosatt i Örebro. Närmast sörjande är syskon.

BEGRAVNING

— I Båstads kyrka har stoftet efter fru Anna Pihlgren vigts till den sista vilan. Prestaverande var f. lantbr. Julius Jönsson, Elestorp och f. järnvägstjänsteman Vilhelm Persson, Veinge. Vid intåget i kyrkan spelade musikdir. A. Runbäck F moll av Händel. Den avlidnas måg, kyrkosångare Rune Almroth, sjöng från orgelläktaren Det gäller av Hannikainen. Ps. 467: 7—8, varpå kh. Adrian höll griftetalet och förrättade jordfästningen som följdes av ps. 461: 5—7. Begravningsmässan för altaret utfördes av kh., som sjungande lit. Ps. 463:5. Vid uttåget ur kyrkan utfördes Adagio av Händel. Vid graven läste kh. Adrian en bön. Den bortgångnas son Kurt Pihlgren, nedlade familjens krans och fru Thyra Wadner nedlade krans från Fredrika-Bremerförbundets Båstadskrets. De sörjandes tack framfördes av kh. Adrian. Många kransar prydde båren.

— Under högtidliga former vigdes på trettondagen stoftet efter fröken Charlotte Wickström, Båstad, till den sista vilan. Till tonerna av dämpad orgelmusik skedde samlingen i Båstads kyrka och från orgelläktaren sjöng fru Inez Lundqvist till ackompanjemang av musikdir. A. Runbäck "Är Herren mitt ljus" av Händel. Så sjöngs unisont ps. 50 och kh S. Adrian förrättade jordfästningen, som följdes av ps. 55:3. Därefter utförde kh. Adrian, assisterad av pastor G. Wickström, begravningsmässan och efter denna sjöngs ps. 68:4. Fru Lundqvist sjöng solo "Den stora, vita här" av Grieg. Prestaverande var kamrer Alex Werner och hemmansäg. Bernh. Berg. Vid uttåget spelades "Air" av Bach. Vid gravsättningen på Gamla kyrkogården talade kh. Adrian och meddelade att den bortgångnas minne blivit hugfäst genom en gåva till Ersta diakonianstalt. Past. Wickström talade på syskonbarnens vägnar, läste en psalm och lyste frid över griften samt tackade för deltagande och blommor. En rik blomstergärd prydde båren.

Tomtindelningen för Badhusparken har nu blivit klar

Byggnadslov för Halmstads sporthall kan nu utfärdas och bygget påbörjas.

Länsstyrelsen fastställde på tisdagen den av byggnadsnämnden i Halmstad begärda tomtindelningen i ky. Endräkten. I beslutet säges också ifrån att någon besvärstalan ej kan föras, vilket alltså innebär att sporthallskommittén omedelbart kan få byggnadslov och fortsätta arbetet med sporthallen.

På BIO

Våxtorps biograf
visar i kväll kl. 8 den svenska filmen "Åsa-Hanna" med bl. a. Edvin Adolphson.

Hishults biograf
visar i kväll kl. 8 den uppmärksammade svenska filmen "Ogift fader sökes" efter Birgitta de Vylder-Bellanders roman. I huvudrollerna Eva Stiberg, Bengt Logardt, Öllegård Wellton m. fl.

Biograferna
CENTRUM LAHOLM TEL. 18
Torsd. fred. lörd. kl. 8, sönd. 3, 6 8, månd. kl. 8. Barntillåten.
DET STORA ÄVENTYRET.
Arne Sucksdorffs långfilm.
"En underbar film."

Missionskollekt på 1.605 kronor i Laholms kyrka

Givmildheten stor i södra Hallands kyrkor.

Trettondedagshelgen har i våra trakter förflutit lugnt och stilla. Inga trafikolyckor ha inträffat, och polisen har haft en ovanligt lugn helg.

Helgens gudstjänster har varit synnerligen välbesökta. Kollekt upptogs allmänt i våra kyrkor till Svenska kyrkans mission, och givmildheten var stor.

I Laholms kyrka inbringade kollekten 1,605 kr. I Skogaby kyrka inflöt 155 kronor.

I Ränneslövs kyrka utgjorde kollekten 1,000 kr., i Knäred 721 kr., i Östra Karups kyrka inflöt 782, i Våxtorp 632, i Hishult 520, i Veinge 424, i Ysby 310, i Tjärby 156, i Mästocka 305, i Hasslöv 275, i Skummeslöv 506 och i Eldsberga 396 kronor. Den sammanlagda kollekten i ovannämnda kyrkor 7,787 kronor.

Vedeldning dyr vid lasarettet i Halmstad

Såväl motionsvis som i andra sammanhang har uttalats önskemål om att man i större utsträckning än hittills skulle använda ved som bränsle vid landstingets inrättningar. Vad centrallasarettet i Halmstad beträffar skulle en övergång till enbart vedeldning ställa sig synnerligen ofördelaktigt med hänsyn till de kostnadskrävande ändringsarbeten som då skulle bli nödvändiga i panncentralen.

Detta är resultatet av en undersökning man låtit verkställa, omtalar landstingsdir. E. Restad. En värmeingenjör har konsulterats i saken och besiktigat pannanläggningen samt meddelat att denna måste undergå en betydande ombyggnad för att bli tjänlig för vedeldning. Bl. a. måste den kompletteras med en speciell stoker för inmatning av den träflis, som numera kan framställas i en s. k. flistugg.

Eldningen sker nu dels med kol och dels med olja samt i någon mån även med ved. Av sistnämnda bränsleslag förbrukades under förra eldningssäsongen omkring 700 kbm., vilket är en synnerligen ringa kvantitet. Vid övergång till enbart vedeldning skulle det röra sig om minst tiodubbla kvantiteten. Detta anses som nämnts omöjligt för närvarande men kan möjligen ske i samband med nybygge, då panncentralen utökas med ytterligare en panna, som i så fall kan vara av den speciella konstruktion som erfordras för eldning med vedflis.

Vid landstingets övriga inrättningar beträffar eldas delvis med ved i Varberg och Falkenberg samt enbart med ved i Lia, där man har egna skogar och från början inmonterat en för vedeldning avsedd panna.

Predikoturer

Knäred Betel torsd. 19,30 väckelsemöte p. E. Ingeson, Ch. Berg Lörd. 19,30 väckelsemöte p. E. Ingeson, Ch. Berg. Sönd. 14 pr. p. E. Ingeson, Ch. Berg offer för yttre missionen.
Språxhult Enok Larsson fred. 19,30 väckelsemöte p. E. Ingeson, Ch. Berg sång o. musik.
Ekeryd Betania sönd. 11 s.-sk. o. bibelklass, 19 väckelsemöte p. E. Ingeson, Ch. Berg, sångarna. Offer för yttre missionen. Tisd. 19,30 väckelsemöte p. E. Ingeson, Ch. Berg, sångarna.
Lah. Luth. missionshus. Kattarps söndagsskolefest d. 10 jan. 15. Barnens progr. Servering. Föräldrar o. intresserade välk.

Där ledarskiktet isolerar sig från de breda medborgarlagren

Genom fem kommunistländer:

I Prag fick Kenneth Macaulay plötsligt inresetillstånd till Bulgarien — det var första gången på över fem år som ett sådant beviljats en västerländsk journalist. Härom berättar författaren i denna artikel.

Prag är lika stolt över sin profil som en filmstjärna. Och den är det med rätta för den har graciösa medeltida spiror, portaler och på slottshöjden den vackert belägna St. Vitus-katedralen med Maria Teresapalatset bakom.

Jag fick tillfälle att ta en titt på slottet och min beledsagare den gången var inte tjeck. Han pekade ut en syn, som ingen infödd guide skulle ha vågat visa utlänningen — det fönster från vilket den förtvivlade utrikesministern Jan Masaryk hoppade i februari 1948 efter den kommunistiska kuppen.

Det stora stenlagda torget framför detta palats är inte rätta stället att flanera på, ty här ligger president Zapotockys residens och polisen ser till att fotgängarna håller sig på andra sidan och inte släpar benen efter sig. Nu när jag kommer att tänka på det, är det i allmänhet bakom järnridån svårt att få en bra utsikt över någon officiell byggnad. Ingen får tillstånd att gå på trottoaren mittemot utrikesministeriet i Bukarest, där flera gator är ständigt stängda för all trafik utom officiella bilar. Två gånger, då jag var ute och promenerade ensam i Sofia, föstes jag plötsligt in på tvärgator av beväpnade vakter för att jag inte skulle gå framför partihögkvarteret eller något liknande. Och det är att utmana ödet att försöka läsa vad det står på kransbanden utanför Dimitrov-mausoléet.

Säkerhetsmått in absurdum

Denna besatthet i fråga om säkerheten har såvitt jag förstår kopierats efter ryska förebilder och den har nu drivits så långt att de stora nästan fullständigt isolerats från allmänheten. Utanför ett ministerråds mötesplats står det långa rader av täckta bilar med neddragna gardiner och de påminner osökt om forna tiders bärstolar. Gardinerna bevarar resenärens anonymitet och anses vara säkrare än skottsäkert glas. Billigare också! Men denna isolering måste vara påfrestande för en man som ordföranden i det rumänska kommunistpartiets presidium, Groza, en enligt uppgift munter själ, som innan han steg till maktens tinnar gjort sig känd som en historieberättare av stora mått vid de diplomatiska mottagningarna.

Han känner London mycket väl och hans favorithistoria handlar om det tillfälle då han skulle se en balett i Windmill-teatern. Min engelska måste ha varit mycket dålig den kvällen, brukar han säga, för droskchauffören missförstod mig och jag befann mig snart längst fram i Old Vic och såg på Muntra fruarna i Windsor.

Det var medan jag befann mig i Prag som mrs Maclean och hennes barn flydde från Geneve. Jag råkade bo på Hotel Alcron, som är den vanliga hemvisten för inflytelserikt folk och mera svårbestämda människor som journalister. En morgon kom en kvinna in med tre barn, varvid ett roade sig med att bära omkring askkoppar. Gör inte så, sade modern på perfekt engelska och beställde kaffe.

En stund senare fick hon besök av en annan kvinna, som också var typisk engelska. Jag tyckte hon sade att "Donald" gått ut för att klippa sig. De pratade vidare och jag måste säga att jag blev perplex, när kvinnan med barnen sade att hon skulle gå och titta på Burgess' våning.

Lyckligtvis fanns det en droskbil på Wenceslas-torget och jag bad chauffören köra så fort han kunde till engelska ambassaden. Där frågade jag om det fanns någon engelsman vid namn Burgess i Prag. Jag fick jakande svar, men fick också veta, att han inte kulle stanna länge där. Han hette George Thomas Burgess och var ambassadkamrer på väg till en ny post i Beirut. Hans efterträdare hade just kommit och hoppades få överta hans våning.

Därmed var dagens överraskningar inte slut. Klockan nio på kvällen fick jag genom ett tillfälligt sammanträffande med en bulgarisk diplomat reda på att bulgariska regeringen hade beviljat mig visum till Sofia — det första som beviljats en västerländsk journalist på över fem år.

Scenförändringen var både vilsam och intressant. Sofia är inte på långa vägar så vackert i arkitektoniskt hänseende som Prag, men den bulgariska huvudstaden har en lugn charm och dess folk har gåvan att skratta. Det är något som tjeckerna saknar.

20 droskor på 600,000 personer

Sofia tycks bara ha tjugo taxibilar för en befolkning på 600,000 människor och det finns inte många privatägda bilar. Varma sommarkvällar tycks hela staden gå fram och tillbaks på Ruskiboulevarden, som är mycket vacker med varmt orangefärgade tegelplatto. Flanörerna börjar sin promenad i ena änden av boulevarden, männen arm i arm, kvinnorna hand i hand. De fyller boulevarden fullständigt ända upp till det kritvita mausoleum, där George Dimitrov ligger balsamerad bakom bronsportar och grön marmor. Ett rött ljus kastas ständigt över det vaxgula ansiktet och den slokande mustaschen. Det enda ljudet är surret från de tusentals människorna, som promenerar eller pratar i gathörnen. (En människa med knarrande skor drar alla uppmärksamhet till sig på grund av det främmande ljudet.)

Jag tillbringade en hel vecka i Sofia med att gå vart det föll mig in och jag talade med alla jag kunde, utan tolkens och guidens hjälp. Det verkade som min ankomst överraskat utrikesministeriet. Varför förstår jag inte, eftersom någon där måste ha beviljat min visumansökan. En hel vecka tycktes man inte veta vad man skulle göra med en västerländsk journalist och det kanske berodde på att man inte haft med någon att göra på så många år. När det hela organiserats ställdes emellertid en förnämlig bil, chaufför och tolk till mitt förfogande, och jag fick göra utflykter till Svarta havet och omgivningarna. Jag bad att få se en kolchos och vi for till Brestovitsa, nära den gamla huvudstaden Pfovdiv. Detta är antagligen Bulgariens mest berömda vindistrikt.

Efter att ha inspekterat kolchosen blev jag bjuden på fest på direktörens ämbetsrum. Bulgarerna tycker om att se sina gäster trivas och vidare tycker de om att se hur mycket av livets håvor han orkar med! Vi var sju hos direktören och till vinglas hade vi bägare från laboratoriet. Först fick vi rakia, d. v. s. plommonbrännvin. Sedan bjöds det på inlagd lax och fårost med rödvin till. Sedan serverades ett annat vin, som angavs vara särskilt lämpligt för kvinnor. Jag läppjade på det och tillade att många andra också tror att det vinet är praktiskt taget alkoholfritt. Det var ett utomordentligt fylligt portvin. Enorm munterhet och särskilt för mannen, som hade fått i uppdrag att dricka gästen under bordet.

På hemvägen sade tolken: Under samtalet sade direktören att eftersom ni var utrikesministeriets gäst måste ni vara medlem av engelska kommunistpartiets centralkommitté. Jag översatte det inte för er, fortsatte tolken. Jag var rädd för att ni skulle få intrycket att samtalet höll på att få politisk karaktär.

— Ingen tycktes fästa sig vid det, anmärkte jag.

— Fäste sig vid det, upprepade tolken. Märkte ni inte att alla drack ur sitt glas och genast fyllde på dem igen.

De nya bestämmelserna om källskatten

i kort sammandrag enligt Centrala Uppbördsnämndens anvisningar för arbetsgivarna.

(Forts.)

II. Inbetalning till uppbördsmyndighet av innehållen skatt.

En arbetsgivare, som innehållit skatt för en arbetstagare genom skatteavdrag, skall redovisa den innehållna skatten till uppbördsmyndigheten.

Skatteredovisningen medför minst besvär för arbetsgivarna om skatteanvisning användes. Härigenom vinnes också största säkerhet för att arbetstagarna snabbt blir gottskrivna den erlagda skatten. Användes skatteanvisning, är det nämligen möjligt att omedelbart identifiera skattebeloppet.

Om arbetstagaren ej överlämnar debetsedeln till arbetsgivaren och denne alltså icke kan använda skatteanvisning för skatteredovisningen, bör arbetsgivaren framhålla för arbetstagaren att det ligger i dennes eget intresse att tillhandahålla erforderliga uppgifter för identifirenig, så att skattebeloppet verkligen blir gottskrivet honom. Om debetsedel ej överlämnas bör arbetsgivaren därför begära att skattekortet företes. Från detta kort antecknar arbetsgivaren debetsedelnumret och arbetstagarens fullständiga namn och kan sedan korrekt ange dessa uppgifter vid redovisning av skattebeloppet. Företer arbetstagaren varken debetsedel eller skattekort bör uppgifter om fullständigt namn, födelsetid, adress och mantalsskrivningsort avfordras arbetstagaren och av arbetsgivaren angivas vid skatteredovisningen.

Då fråga är om inbetalning av såväl preliminär som kvarstående skatt annorledes än med skatteanvisning, bör arbetsgivare uppmärksamma, att debetsedelnumren som regel är olika för de båda skatteslagen.

Det överväges att låta arbetsförmedlingen å kort med anvisning av arbete ange numret å arbetstagarens debetsedel eller, om denne icke kan förete debetsedel eller skattekort, fullständiga uppgifter om namn, födelsetid, postadress och — när upplysning därom kan erhållas — mantals skrivningsadress.

Debetsedeln på preliminär skatt har försetts med åtta skatteanvisningar. Normalt skall sex av dessa användas vid skatteinbetalning under de sex ordinarie uppbördsterminerna medan de båda återstående är avsedda att användas för inbetalning av skatt då arbetstagare slutar sin anställning mellan uppbördsterminerna. Om flera skatteanvisningar behövs — detta torde särskilt kunna hända vid upprepade korttidsanställningar — lämnat den lokala skattemyndigheten på begäran duplettdebetsedel.

A) Inbetalning av innehållen skatt med skatteanvisning.

Preliminär A-skatt skall inbetalas med skatteanvisning, om sådan finnes. Därvid skall arbetsgivaren fylla i skattebeloppet på skatteanvisningen. För arbetstagare, anställd för kortare tid än en vecka, må A-skatt dock redovisas på sätt nedan under B sägs, även om arbetstagaren överlämnat sin debetsedel med til hörande skatteanvisningar till arbetsgivaren.

Har arbetstagare, som överlämnat sin debetsedel å preliminär A-skatt med tillhörande skatteanvisningar, slutat sin anställning mellan två uppbördsterminer, skall skatteinbetalningen göras senast vid den närmast följande uppbördsterminen. Uppbördstermin börjar regelmässigt den 6 i viss månad. Har anställningen varat någon tid in på denna månad, behöver emellertid skatt, som avdragits under denna månad, inbetalas först under den uppbördstermin, som inträffar två månader senare.

Kvarstående skatt, som innehållits enligt överlämnad debetsedel på slutlig skatt, skall inbetalas med skatteanvisning, om hela det på skatteanvisningen angivna beloppet innehållits. Har endast en del av detta belopp erlagts genom skatteavdrag, skall inbetalning göras på sätt nedan under B sägs.

Vissa arbetsgivare må i stället för med skatteanvisningar inbetala innehållen skatt med förteckningar, upprättade i särskild ordning (se nedan under C).

Arbetsgivare med endast en anställd skall göra inbetalning med skatteanvisning senast under den uppbördstermin, då skatten förfaller till betalning. Inbetalningen skall göras på postanstalt eller hos bank, sparbank eller centralkassa för jordbrukskredit (jordbrukskassa), som medverkar vid uppbörden. Debetsedeln behöver icke företes. Har arbetsgivaren postgirokonto, kan skattebeloppet gireras till postgirokontorets skatteavdelning, postgirokonto 326. För att sådan inbetalning skall anses fullgjord under uppbördsterminen måste försändelse med girokort och skatteanvisning ha **inkommit** till postanstalt senast på terminens sista dag. Kuvertet märkes med ett stort S. På skatteanvisning angives — lämpligen i ringen till höger — avsändarens postgironummer. Insändes samtidigt två eller flera skatteanvisningar, skall bifogas summerad förteckning över de olika beloppen. Avsändarens postgironummer angives även på förteckningen.

Försummar arbetsgivare med endast en anställd att under uppbördsterminen inbetala därunder förfallande skatt, äger han att senast den 18 i samma månad erlägga skatten. Därvid skall emellertid erläggas en viss respitavgift. Sådan betalning kan endast ske till postanstalt och skatteanvisning måste alltid lämnas.

(Forts.)

Senaste nytt:

Två män misshandlade och rånade 88-årig man

EN KVINNA HÖLL EN VANTE FÖR OFFRETS MUN. — BYTET 2.000 KR.

GÄVLE i dag. (TT.)

88-årige Anders Hedlund, Myrbackavägen, Gävle, rånades natten till trettondagen av två män och en kvinna. Sedan åldringen slagits medvetslös av männen, medan kvinnan höll en vante för offrets mun, genomsökte de lägenheten och bytet blev 2.000 kr. och en del obligationer.

Åldringen vaknade av att trion bröt upp hans dörr. Då han frågade vilka de var och vad de ville, svarade de, att de var från polisen och att de hade order att göra husrannsakan hos mannen. Då han försökte skrika på hjälp slogs han medvetslös.

Rånarna har varit väl orienterade. De har tydligen bl. a. känt till att åldringen var ensam just denna kväll. Vidare tycks de lätt ha hittat hans pengar.

Djupfrysta abborrar plockades på strand

HUDIKSVALL i dag. (TT).

Vid Kuggören har man under trettondedagshelgen kunnat plocka djupfrysta aborrar på stranden. Stormen hade drivit upp höga vågor, som kastade upp aborrarna på stranden. På grund av den starka kylan blev fisken snart stenfrusen och kunde utan vidare samlas ihop. Ett par hundra präktiga djupfrysta aborrar har tillvaratagits.

Landshövdingskan tar till skarpa ord om sporthallen

"Det ligger nära till hands att använda beteckningen maktmissbruk och förklädd diktatur".

Fil. d:r KARIN JOHANSSON.

— Att jag kommit att stå som en galjonsfigur för oppositionen i sporthallsfrågan i Halmstad beror på att jag vid ett närmare studium av detta kommunala ärendes handläggning kom i kontakt med förfarande, som står i strid med vad man har rätt att vänta och fordra i ett demokratiskt samhälle. Det är uppenbart att den enskilde medborgaren i ett demokratiskt samhälle icke blott har rätt utan också skyldighet att reagera och framföra kritik mot beslut, vilka han funnit fattats i strid mot eller med ett i det aktuella fallet lämpligt (van)-tolkande av gällande bestämmelser och vilka beslut sålunda måste anses kränkande för det allmänna rättsmedvetandet. Finnes därtill skäl misstänka att en samhällsviktig fråga avgjorts uteslutande med hänsynstagande till partipolitiska aspekter — eventuellt i kombination med personliga prestigehänsyn — ligger det nära till hands att använda beteckningen maktmissbruk och förklädd diktatur.

Det är landshövdingskan i Halmstad, fil. dr Karin Johansson, som inledningsvis fäller detta yttrande i ett vidlyftigt och temperamentsfullt uttalande för GHT om den stora stridsfrågan i Halmstad om den blivande sporthallens placering. Dr Johansson har i denna fråga kommit i stridsställning mot sina socialdemokratiska styrande partikamrater i Halmstad och hon skräder inte orden då hon nu uppträder som kommunalpolitisk fribytare, skriver HT.

Jag tvekar icke att påstå, fortsätter dr Johansson, att jag vid ett närmare studium av ärendet fann det sällsport oskickligt och i vissa avseenden direkt felaktigt handlagt. Den primära kritiken måste givetvis riktas mot att sporthallskommittén envist fasthållit vid otidsenliga synpunkter, men än mer graverande för kommittén är att dess ordf. fört stadsfullmäktige bakom ljuset genom att låta påskina att ett bifall till stadsfullmäktiges ordförandes, hr Ernst R. Andersson, motion om utredning av sporthallens förläggning till civila flygfältet skulle fördröja frågan, då det skulle taga lång tid och draga stora kostnader att göra nya ritningar, medan alltig nu vore "klappat och klart" och att man blott genom att "trycka på en knapp" kunde sätta igång sporthallsbygget i Badhusparken. Dessa uttalanden klaffar illa med fakta, nämligen att slutliga ritningar ännu icke föreligger.

Man kan utan tvivel konstatera att ärendet icke varit nöjaktigt utrett och att ingen ursäkt kan andras för att stadsfullmäktige i juni 1953 avslog motionen om en skyndsam utredning om sporthallens förläggning till annan plats. Den socialdemokratiska majoriteten i stadsfullmäktige, vari ingår sporthallskommitténs ordf., har uppenbarligen genom denne och genom sin gruppordförande som tillika är drätselkammarens ordf., och som hårt engagerat sig för Badhusparksprojektet, fått direkt missvisande informationer om möjligheterna att snabbt igångsätta och fullfölja bygget.

I medvetande om att en folkopinion höll på att växa fram mot beslutet om sporthallens förläggande till Badhusparken fällde drätselkammarens ordf. i slutet av september inför arbetarekommunen följande ansvarslösa och missvisande yttrande: "Situationen i dag är den att sporthallen är det enda bygge av offentlig karaktär, som omedelbart kan sättas igång". Ännu är blott några träd fällda och en grop grävd.

Som sällsport olustigt framstår också det sätt på vilket man sökt värva idrottsfolket som anhängare av Badhusparksprojektet, fortsätter dr Johansson. Vid interna sammankomster har endast "rättrogna" inbjudits och fått tillträde.

"Sabotage" mot öresundbunker

MALMÖ. (TT)

Natten till trettondedagen hördes en dov knall i Malmö som lokaliserades till Mittsunds. Den allmänna uppfattningen var att en mina exploderat i Öresund. Polisen i Malmö sysslade hela natten med att söka reda på vad det var och fram på förmiddagen kröntes spaningarna med framgång.

Smällen hade kommit från en av bunkrarna nere vid strandkanten, intill Limhamnsfältet. Där fann man en krater med c:a 2 meters diameter i skyddsvallen. Militär beordrades till platsen och konstaterade att man bränt av maximalt 2 kg dynamit och använt en ovanlig lång stubintråd. Själva bunkern var alldeles oskadd. Man håller för troligt att det rör sig om ett utslag av okynne, men utredning pågår genom polis och militär.

Ännu vid 18-tiden på onsdagen hade inte något kommit fram som tyder på at det rör sig om annat än okynne. Några spår på förövarna har man inte.

Labourmän fick inte komma till Francoparadiset

LONDON. (TT — Reuter)

Francoregeringen har vägrat visum för en delegation som brittiska arbetarpartiet ämnade sända till Spanien för att söka få fängslade spanska socialister frigivna.

— Det är betecknande för förhållandena i Spanien under Franco-regimen att myndigheterna inte vågar släppa in en utländsk socialistdelegation i landet, säger arbetarpartiets generalsekreterare Morgan Phillips som kommentar till beslutet. Arbetarpartiet skall emellertid fortsätta att vaksamt följa regimens behandling av spanska socialister, fackföreningsmän och demokrater som försöker hävda sina grundläggande mänskliga rättigheter.

MOSKVA: Israel skall köpa 100.000 ton brännolja från Sovjetunionen och får enligt ett nytt avtal rätt att förvärva ytterligare 100.000 ton inom loppet av första kvaralet i år. Sovjet skall enligt samma avtal köpa 20.000 ton apelsiner från Israel.

— — —

MOSKVA: Patriarken Alexej av Moskva uppmanar i ett julbudskap på onsdagen alla troende i Sovjetunionen att delta i kampen för fred. Budskapet skall läsas i alla ortodoxa kyrkor i landet.

PLOCK UR PRESSEN

DEN EKONOMISKA POLITIKEN har stått i debattens centrum även i höst, konstaterar partisekr. Gustaf Jonnergård i en utförlig kommentar i Politisk Tidskrift (SLU) till höstens politiska debatt. Men oppositionen har förstås inte givit sig in på den med samma förtjusning som tidigare:

Det kan man förstå. Här hade ju oppositionspartierna siat om att regeringspolitiken med expressfart skulle föra vårt land till undergångens brant. Utvecklingen har gått illa åt oppositionen. Vi har, såsom konjunkturinstitutet uttryckt det i sin höstrapport, en balanserad högkonjunkur utan prisstegringar men med bevarande av den fulla sysselsättningen — och då lämpar det sig inte för oppositionen att tala om vanstyre. Produktion, sysselsättning och urikeshandel har utvecklats på ett sätt, som man i förhandenvarande läge kan vara tillfredsställd med. Valutareserven, som enligt tidigare beräkningar skulle minskat med cirka 450 miljoner kronor i år, kommer i stället att tillföras ett icke obetydligt överskott. Dollartillgångarna har förbättrats.

Den opposition, som skyllt alla landets svårigheter på regeringen, måste sadla om — ty den kunde ju inte gärna säga, att det berodde på regeringen, att utvecklingen blivit gynnsammare. Sådan är inte oppositionens stil.

Stormen svår skogsskövlare

STOCKHOLM (TT).

Cirka en miljon träd eller omkring 300.000 kubikmeter fällde snöstormen under söndagen och måndagsnatten i Stockholms län, säger länsjägmästare Folke Thörn. Det motsvarar i medeltal ungefär 1/6 av årsavverkningen i länet.

Jönköpings läns skogar torde med all säkerhet ha skövlats på 100,000-tals träd under stormhärjningarna de senaste dagarna. Skogsägarna har inte varit med om en dylik storm sedan 1946 och 1943. Sistnämnda år fälldes 650,000 kbm. skog i Jönköpings län av stormen.

Man har även uppskattat antalet fällda träd i Jönköpings vackra stadspark till omkring 400.

MARSEILLE: På söndagskvällen sköt sig en ung italienare i katedralen Notre Dame i Paris — knappt ett dygn senare kastade sig en 60-årig kvinna ned från en bro strax invid Marseilles katedral Notre Dame de la Garde. Hon fördes svårt skadad till sjukhus, där hennes tillstånd betecknas som kritiskt.

Tåglider vid VEINGE

1 sept. 1953—9 juni 1954.

Ankommande tåg från:

Laholm	0,00
Halmstad	6,18
Halmstad	6,27
Hälsingborg	7,26
Malmö, Hässleholm	7,42
Varberg	8,30
Göteborg[1])	9,43
Malmö, Hässleholm	9,46
Malmö, Hälsingborg	9,49
Göteborg (snälltåg)	10,06
Halmstad	11,04
Hälsingborg	11,46
Göteborg	12,16
Malmö, Hässleholm	13,14
Halmstad	13,18
Malmö, Hälsingborg	15,21
Hässleholm	15,24
Göteborg	15,54
Hälsingborg	16,32
Malmö, Hässleholm	17,42
Göteborg	17,45
Malmö, Hälsingborg	18,13
Halmstad	18,38
Göteborg (snälltåg)	18,45
Malmö, Hässleholm	20,12
Göteborg	20,28
Halmstad	21,27
Malmö, Hälsingborg	22,13
Malmö, Hässleholm	22,40
Göteborg	23,31

[1]) Sön- och helgdag utgår tåget från Halmstad C.

Avgående tåg till:

Halmstad	0,00
Hässleholm, Malmö	6,19
Hälsingborg, Malmö	6,29
Göteborg	7,28
Halmstad	7,46
Hälsingborg, Malmö	8,33
Hälsingborg	9,51
Göteborg	9,54
Hälsingborg, Malmö (sntg)	10,08
Hässleholm, Malmö	10,13
Hälsingborg	11,06
Göteborg	11,48
Hässleholm, Malmö	12,18
Halmstad	13,19
Hälsingborg, Malmö	13,21
Göteborg	15,28
Hälsingborg, Malmö	16,01
Hässleholm, Malmö	16,03
Halmstad	16,33
Halmstad	17,48
Hälsingborg, Malmö	17,48
Göteborg	18,16
Hälsingborg, Malmö (sntg)	18,46
Hässleholm, Malmö	18,53
Hälsingborg[2])	20,29
Hässleholm	21,29
Halmstad[3])	22,15
Halmstad	22,42
Laholm	23,35

[1]) Dagligen utom dag före sön- och helgdag.
[2]) Sön- och helgdag går tåget även till Malmö.
[3]) Natt före och efter sön- och helgdag till Varberg.

ÅK INTE MED den som druckit sprit.

En sydhallänning

kan inte gärna vara utan

LAHOLMS TIDNING

så gör oss — och honom — tjänsten att rekommendera

LT.

Laholms Tidning - orten s tidning

Markaryds-bygden

Laholms Tidnings lokalredaktion: Markaryd, Villagatan
Redaktör Sven B. Jönsson. Tel. 150.

Stulen ljungby-bil fanns övergiven i Axhult

En kamera som låg i bilen stals av billånarna.

Ljungbypo'isen efterlyste i går vid 17-tiden en bil, som blivit stulen i Ljungby. Bilen återfanns strax efter kl. 19 i Axhult, där den stod parkerad vid sidan om vägen sedan motorn stannat. I bilen förvarades veterinärutrustning och en kamera. Tydligen hade tjuvarna då de lämnade bilen tagit med sig kameran medan den dyrbara veterinärutrustningen fick ligga kvar.

Fastighetsaffärer.

Hr Gottfrid Kursell, Misterhult har försålt sin fastighet Misterhult Södergård 3.41 till hr Manne Svensson, Misterhult, Markaryd för ett pris av 27,000 kr med tillträde den 30 april 1954.

Anna Svenssons dödsbo i Exhult har till hr Hilding Svensson, Exhult försålt fastigheten 1/32 mantal Exhult 1.13 för ett pris av 15,000 kr. Tillträde strax.

En mindre bilkrock

inträffade på trettondedagsafton i korsningen mellan viadukten och Västergatan i Markaryd. En bil kom från viadukten och en motorcykel från Hallandshållet. De båda förarna missförstod varandra och följden blev, att bilisten stötte till motorcykeln, varvid denna kastades kull. Olyckshändelsen förorsakade endast smärre skador.

Markaryds folkhögskola

har i dagarna fått nya bevis på förtroende och välvilja i och med att Hylte kommun genom sin kulturnämnd beviljat skolan ett anslag på 500 kr.

Markaryds folkhögskola har under den relativt korta tid den bedrivit sin verksamhet redan gjort sig känd och skolans båda årskurser har varje år varit fullbesatta. I detta sammanhang bör skolans rektor Gunnar Orrling få en särskild eloge för det intresse han nedlagt för skolan och är det utan tvivel till en stor del hans förtjänst att skolan redan blivit så välkänd och populär.

Åter två poäng till LIF i DM-bandyn

"KLISET" NILSSON I STORFORM.

I söndagens bandymatch mötte Laholms IF Oskarström å Glänningesjö och gästerna hade inga större framgångar utan fick ett nederlag med 3—0. Målsiffrorna borde varit det dubbla om chanserna hade tillvaratagits bättre. I LIF gjorde inte en enda någon dålig match, medan däremot det fanns många som gjorde fin-fina insatser. Dagens man var "Kliset", som dribblade och fintade, så att det var en ren fröjd att se på. Hans ypperliga frispelningar borde dock gett bättre resultat Särskilt Sevandersson missade ganska hårresande vid tre tillfällen, men annars var hans samspel med "Kliset" av bästa märke. C. f. "Kicken" Olofsson visade goda takter i andra halvlek. Försvaret dominerades fullständigt av den fantastiskt klubbsäkre h. b. Tedeby och c. h. Gösta Karlsson. Den senare gav inte den annars så farlige Strandberg i OIF någon chans till skott. Oskarström kom i underläge redan från början och deras bästa målchanser kom faktiskt, då händelsevis någon i LIF:s försvar missade. Laget var ganska slätstruket och de som höjde sig över de andra var m. v., ch. Roy Eliasson och i viss mån c. f.

De första fem min. var det grant spel av LIF men detta mattades och den första halvleken var mycket händelsefattig. Det enda noterbara var då "Kliset" i 33 min gjorde en fin sologenomåkning och t. o. m. lurade av m. v. innan han lättade in bollen. 1—0 vilket även blev halvtidsresultatet. Andra halvlek startade LIF i ett högt uppdrivet tempo och den första kvarten blev rik på situationer. Spelet gick utmärkt och kedjespelarna sköt mycket, vilket i och för sig är bra, men med riktningen var det si och så. Sevandersson började med ett hårt skott, som m. v. räddade. I 5 min. kom 2—0. "Kliset" sköt och en OIF-are ändrade riktningen på bollen och m. v var ur spel. Efter ytterligare 2 min. kom trean. Åter var det "Kliset" som sköt och på m. v-returen var "Kicken" framme och sköt i mål. Min. efter hade OIF sin hittills bästa chans. LIF:s m v. Ove Johansson tappade bollen men hur h. i. kunde få bollen utanför vid öppet mål, förblir väl en gåt.a I 12 min. hade "Kliset" en av sina fina genomkörningar men Sevandersson riktade dåligt. OIF fick nu lite mer att säga till om och LIF:s m. v. tog först ett kanonskott från Strandberg på frislag och gjorde sedan en god utrusning sedan alla av någon mystisk anledning stoppat upp. De sista 20 min. gick åter i LIF:s favör och den karakteriseras av frispelningar av "Kliset" med åtföljande missriktade skott av LIF:s forwards.

Domaren Yngve Hansson, Halmstad imponerade inte.

LIF b—Abild 4—8.

På förmiddagen mötte LIF:s B-lag Abild och fick faktiskt ett mycket oväntat och onödigt nederlag. Nu blev siffrorna detsamma som i förra matchen, nämligen 8—4 men omvänt. Till förlusten bidrog både försvar och kedja, ty bägge var mycket svaga för dagen. Försvaret missade hårresande vid många tillfällen och i kedjan ville inrarna inte släppa bollen ifrån sig. Abild var i och för sig inte så märkvärdiga, dock var kedjemännen ganska snabba på skridskorna. Abild ledde i halvtid med 3—0 och LIF kunde inte ta in detta försprång, trots att det fick 4 mål. Dessa gjordes av J-E. Persson 2, Jan Jönsson och Ebbe Nilsson.

Folkskoleinspektörens årsberättelse:

Skolledigheten för jordbruksarbete verkar hämmande på undervisningen

Folkskoleinspektören i Hallands läns inspektionsområdet, N. A. Nordin, Varberg, har nu avgivit sin berättelse över inspektionsverksamheten för verksamhetsåret 1/7 1952—30/6 1953.

Av denna framgår att utvecklingen mot bättre skolformer fortsätter. Antalet läraravdelningar av A-form har sålunda ökat med 24 till 244. Samtidigt har antalet läraravdelningar i B2-skolor nedgått från 26 till 16, och de sista två skolorna av B3-form har försvunnit.

Barnantalet i inspektionsområdets skolor har från föregående år ökat med 681, medan antalet läraravdelningar ökat med endast 10. Hela antalet undervisade barn utgjorde 16,940, av vilka 10,007 undervisades i Aa-form och 6,307 i B1b-form samt endast 359 i B2-form. Av de lägre skolformerna kvarstår endast en skola av D1-form med 15 lärjungar, och denna skola beräknas bli indragen fr. o. m. läsåret 1956/57.

Centraliseringen av sjunde klassen har fortsatt, och tre skoldistrikt har infört åttaårig skolplikt.

Skolpsykologtjänster bör inrättas

K. m:t har medgivit att Halmstad må fr. o. m. läsåret 1953/54 anordna 3-åriga till praktisk realexamen ledande linjer, en handelslinje, en teknisk linje och en hushållslinje.

Ett önskemål i fråga om organisationen är inrättandet av särskilda skolpsykologtjänster i erforderlig omfattning. Vidare bör möjlighet finnas för hörselskadade och döva barn att erhålla undervisning i avläsning. På detta område återstår mycket att göra.

Arbetet på organisationen av den blivande enhetsskolan har vidgats. Sålunda har sammanträden med olika kommungrupper ägt rum i avsikt att utröna samgåendet vid utformningen av enhetsskolans högstadium. Ett interkommunalt samarbete i ganska stor utsträckning måste komma till stånd inom inspektionsområdet, då endast fyra landskommuner har över 4,000 inv. och ingen över 5,000. En fråga, som vid dessa sammanträden ständigt kommer fram, är frågan om fördelningen av kostnaderna för erforderliga högstadieskolor mellan den kommun, som erhåller skolanläggningen, och de, som lämnar sina elever till mottagande kommunen. Man efterlyser vägledande riktlinjer från statsmakternas sida.

Nära 5,000 barn i 8-årig skolplikt

Lärarnas intresse för pedagogiska frågor är stort, vilket bl. a. framgår av att antalet sökande till kurser av olika slag är så stort, att endast ett fåtal kan komma i åtnjutande av de sökta förmånerna.

Genom sammanförande av de små skolornas elever till större enheter, allteftersom nya skolor blir till, har ämnesbyte börjat tillämpas till fördel för undervisningen.

Under året har tre större skolmöten hållits, nämligen i Halmstad med instruktion i räkning och sång, i Varberg med instruktion i teckning och i Laholm med instruktion i uppsatsskrivning och välskrivning. Skolöverstyrelsens konsulent i hushållsgöromål har givit två instruktioner i hemkunskap för skolköksläraarinnorna inom inspektionsområdet, en i Halmstad och en i Varberg.

Av områdets 16,940 skolpliktiga barn har inte mindre än 4,936 undervisats i distrikt med 8-årig skolplikt.

På grund av indragning av skolor i besparingssyfte, för förbättrade skolformer samt för underlättande av skolgången för barn med lång och besvärlig skolväg har skolskjutsar varit anordnade. Kostnaderna för dessa uppgick till 721,942 kr, varav statsbidrag med 573,048 kr. Antalet skjutsade barn uppgick till 3,205. Endast 11 barn har varit inackorderade för att kunna fullgöra sin skolplikt.

Skolskjutsarna vållar distriktsöverlärarna stora bekymmer och mycket berömvärt arbete har överlärarna nedlagt på att nedbringa skolskjutskostnaderna.

Kungörelsen om möjligheten för eleverna i folkskolans högre klasser att delta i jordbruksarbete har visserligen tillfört barnens skolresekassor värdefulla tillskott, men genom den splittring av undervisningen, som åstadkommes tre och ibland upp till fyra veckors tid, då potatisplockningen pågår, har enligt lärarnas samstämmiga utsago så omfattande skadeverkningar skett att läsåret kan anses förkortat ett par veckor. Det har emellertid konstaterats, att ledigheten för detta nedgått väsentligt sedan överenskommelse träffats att skolklassernas arbete skall förmedlas genom arbetsförmedlingens organ för att icke utestänga annan tillgänglig arbetskraft.

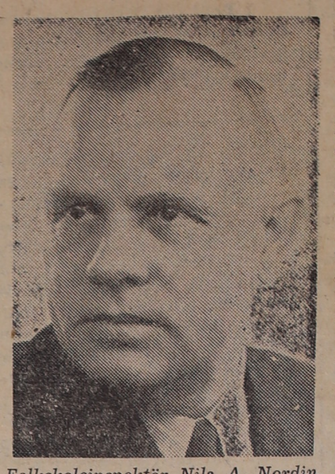

Folkskoleinspektör Nils A. Nordin, Varberg.

Gymnastiken alltjämt på svältkost

Undervisningen i engelska språket har vidgats, och antalet deltagande lärjungar ökat från 1,643 till 2,180. Läsfärdigheten på småskolestadiet är i allmänhet mycket god. Detta har i någon mån sin grund i införandet av läseböcker med lämpliga bokstavstyper och lämpligt ordval. I fråga om uppsatsskrivning har i en del fall utgivna hjälpredor blivit slaviskt följda, vilket verkat hämmande för det spontana berättandet.

Ett ämne som fortfarande är ställt på svältkost är gymnastiken. Av de skoldistrikt, som erhållit statsbidrag till uppförande av nya skolor, har endast ett fått tillstånd att bygga gymnastiksal. Man måste beklaga, att det ämne, som representerar den fysiska härdningen och i viss mån även den psykiska, blir eftersatt. Efterhand som nya skolor uppföres, tillkommer salar för undervisning i träslöjd, och antalet undervisningsavdelningar i detta ämne har stigit från 246 till 268.

Skolmåltiderna har kostat över 1 milj. kr

Skolmåltidsverksamheten har ökat och omfattar 7,440 barn mot 6,499 året förut. Totalkostnaden uppgick till 1,125,985 kr, varav 401,098 kr i statsbidrag.

Nya skolor har uppförts i Halmstad (Furulundsskolan, första etappen), Karup (Ö. Karups kyrkskola), Tölö (Älvsåkers skola), Ullared (Centralskolan), Veddige (Centralskolan), Veinge (Mästocka skola) och Vessigebro (Centralskolan). Vidare har nya skolor påbörjats i Halmstad (Furulundsskolan, andra etappen), Falkenberg (Schubergstorpsskolan), Knäred (Centralskolan) och Värö (Centralskolan).

Antalet nya och förbättrade tjänstebostäder utgjorde sammanlagt 30.

Knäred

En demonstration av skogsredskap

hölls i tisdags i Trälshult. Värd för demonstrationen var lantbrukare Sikem Carlsson. Ett 60-tal personer hade infunnit sig. Demonstrationen avsåg visning av skogsredskap och särskilt motorsågen Be-bo. Alltsammans gick programenligt. Arrangör var skogsägareföreningen, och demonstrationen leddes av inspektör Brattberg, Knäred, och av försäljningschef Göran Svensson, Halmstad.

Boknytt

NILS BOLANDER: **Tom hand.** Diakonistyrelsen. Häft. 6:—, inb. 8:50.

Domprosten i Lund, Nils Bolander, har åter strängat sin lyra. Eller kanske vi hellre må säga: Gud har hört hans bön och rört vid hans hjärtas strängaspel och han sjunger som aldrig förr om "Guds slösande kärleks dag utan slut". På sitt enastående sätt formar han orden och ger dem en djup och genomträngande innebörd.

"Först när min hand är hjälplöst tom,
kan den få del av Guds läkedom.
Handen som fyllts av jordiskt kram
stelnar i kramp och blir som lam.
Just när den släppt sitt giriga grepp
kring allt det egna, slår frälsningens kläpp.
Då blir handen Guds egen hand,
snar till tjänst i de lidandes land".

Så lyder några strofer av häftets signaturdikt. I en dikt ger han i några enkla ord hemligheten till delaktighet av Guds frälsning.

"Bryt upp från de mycket visa,
som menar sig allt förstå!
Himlen kan endast remna
för dem som blir barnsligt små".

Han sjunger om trasiga redskap, om plogar som ingen vill plöja med, om spruckna violiner och buckliga horn, om människor som ingen förstod och om den som ingenting är, vilka Gud tar i sin tjänst. Och till de unga talar han i dikten "Kristus kallar alltjämt".

"Kristus är ung med de unga alla år.
Slösande sommar, mognande höst och vinter
och evig vår.
— — —
Alltjämt lockar hans order
ungdom till bragd.
Vem vågar möta Mästarens lejonbudskap
ljum och försagd?
Kristus är ung med de unga
i varje tid.
Låt honom äntligen bliva din stridskamrat
och din frid!"

Bra presentbok!

—r.

LAHOLMS TIDNING
är bäst som ortstidning.

Brenden utklassad av unga svenskar

Segern i de 16:de Skansenloppet, som kördes på trettondagen, gick sensationellt till Morakamraternas ung löpartalang Sune Larsson, som noterade tiden 1.08.12 olympiske guldmedaljören och Skansenloppets fjolårssegrare Halgeir Brenden, Norge, kom först på femte plats, slagen förutom av Sune Larsson av Sixten Jernberg, Lima, Per Erik Larsson, IFK Mora, och Lenart Larsson, Järven.

Resultat: 1) Sune Larsson, IFK Mora, 1.08.12, 2) Sixten Jernberg, Lima, 1.09.22, 3) Per Erik Larsson, IFK Mora, 1.09.38, 4) Lennart Larsson, Järven, 1.09.47, 5) Halgeir Brenden, Norge, 1.10,59.

Harringay vann klart Ahearne cup

STOCKHOLM (TT).

Harringay hade inget besvär med Tre Kronor i avslutningsmatchen i turneringen om Ahearne Cup utan vann med hela 7—2 (1—0, 6—1, 0—1). Harringay upprepade därmed sin fjolårsseger i turneringen och har nu två inteckningar i pokalen.

Tabellen för årets turnering fick följande utseende:

Harringay	4	3	0	1	16—12	4
Wembley	4	1	1	2	17—15	3
Tre Kronor	4	1	1	2	12—18	3

Abortproblemet

har ju under de gångna 10 åren varit föremål för meningsutbyten i olika sammanslutningar, offentliga som privata, utredningar och lagstiftningar av både den ena och den andra typen. Diskussionerna ha inte alltid varit fria från känslotänkande och överord, man har dessutom under senaste året en viss känsla av att den inte varit alldeles fri från partipolitiska spekulationer från ett par håll.

När nu en serie svenska vetenskapsmän och socialarbetare utgivit en sammanfattning ("De legala aborterna" redaktör dr L. Simon, Gebers förlag) är det ett lovvärt försök att på nytt få in diskussionen inom det sakliga och vederhäftiga området dit den hör, samtliga artiklar äro i alla avseenden därvidlag föredömliga.

Om lagstiftningen i andra länder får man en orientering av Erik Klintskog. Dr Simon själv behandlar vidsynt och medkännande problemet "ovälkommen graviditet", den erfarne och kloke kvinnoläkaren har här mycket att lägga fram och lägga till rätta. Själsläkarens synpunkter och erfarenheter framläggas av doc. Lindberg resp. dr Schlaug, kurator Karin Malmfors har rika rön från den förebyggande verksamheten att meddela.

Den nuvarande abortlagens följder och den framtida utvecklingen behandlas av dr Ingelman-Sundberg resp. dr Klintskog med det tyvärr oerhört stora material som f. n. står statistikern till buds. Till skillnad i denna bok förekommande, uingar, tyvärr gäller detta även den senaste abortkommitténs, ännu från en del andra utredsåvitt man kan bedöma, absolut vederhäftiga.

Ett häfte av denna art borde läsas av alla socialarbetare o. lärare med skyldighet att undervisa i sexualhygien. Det innehåller de väsentligheter som vi f. n. ha att göra med, klart och väl framlagda.

E.

Lättviktssensation i Malmö Finne kastade Gustaf Freij

Mötet mellan finländaren Kyösti Lehtonen och Gustaf Freij i lättvikt var finalkvällens klimax vid Spartas tredagars jubileumstävlingar i brottning i Malmö. Utgången av denna huvudmatch blev något av en sensation. Den unge finländaren kastade nämligen världsmästaren med ett omvänt livtag i matchens 11:e minut. Freij hade en knapp ledning, då finländaren i 2:dra parterromgången först hade en upprullning, och sedan tog det grepp som resulterade i fallseger. Lehtonen blev därmed ende utländske klasssegrare, medan hans landsman Matti Rantala blev 2:a i bantamvikt efter Sven Lindberg, Sparta. Den finske mellanviktaren E. Turja blev utslagen redan 2:dra dagen. I tungvikt där man tävlade i fri stil inträffade den sensationen att Agne Nordström, Sparta, kastade Englands olympiatrea, Ken Richmond efter 1 minut 25 sek.

RESULTAT:

Flugvikt: Bengt Johansson, Örgryte, Göteborg,—Alf Håkansson, Sparta, Malmö, uppgivet på grund av skada.

Bantamvikt: S. Lindberg, Sparta,—Matti Rantala, Finland, poängseger 3—0, Edvin Vesterby, Djurgården, Stockholm—Steen Nielsen, Norge, poäng 3—0.

Lättvikt: B. Gerdsdorff, Sundsvall—Lennart Rosengren, Västervik, parad 13.15 min. K. Lehtonen, Finland—Gustaf Freij, Sparta, omvänt livtag, 10.20 min.

Mellanvikt: A. Grönberg, Athén, Stockholm—L. Bilet, Norge, krysstag 3.30 min. Roland Carlsson, Verdandi, Eskilstuna,—Lennart Blixt, Sparta, omv. livtag 8.30 min. Axel Grönberg, Athén—Roland Carlsson, poängseger 3—0.

Tungvikt: Viking Palm, Eslöv—Ken Richmond, England, bensax 11 min. Viking Palm—Agne Nordström, nedpressad brygga, 4.30 min. Agne Nordström—Ken Richmond, krysstag 1.25 min.

PRISLISTA:

Flugvikt: 1) Bengt Johansson, Örgryte, 2) Alf Håkansson, Sparta, 3) Lars Pettersson, Falkenberg.

Bantamvikt: 1) Sven Lindberg, Sparta, 2) Matti Rantala, Finland, 3) Edvin Vesterby, Djurgården, Stockholm.

Lättvikt: 1) Kyösti Lehtonen, Finland, 2) Gustaf Freij, Sparta, 3) Bertil Gerdsdorff, Sundsvall.

Mellanvikt: 1) Roland Carlsson, Verdandi, Eskilstuna, 2) Lennart Blixt, Sparta, 3) Axel Grönberg, Athén, Stockholm.

Tungvikt: Viking Palm, Eslöv, 2) Agne Nordström, Sparta, 3) Ken Richmond, England.

Telegramhemlighet okänd i Östberlin

Västberlintidningen Der Tagesspiegel har slagit larm, sedan kommunistidningen BZ am Abend, som uktommer i Östberlin, häromdagen var i tillfälle att i faksimile återge ett telegram, som en arkitekt i London, en f. d. tysk medborgare som byggt ett flertal representativa byggnader i den forna tyska rikshuvudstaden, sänt till Västberlins senat.

Arkitekten ligger sedan några år tillbaka i tvist med senaten rörande sina egendomar i Västberlin och kommittén har också sysselsatt rätten. Kommunisttidningen försåg telegrammet med en kommentar med politiska angrepp på såväl avsändaren som senaten.

Der Tagesspiegel påminner om att Frankrike, England, Holland, Danmark, Sverige och Finland upprätthåller direkta linjer med Berlins telegramcentral, belägen vid Oranienburger Strasse i östsektorn, och att de dagligen via denna central lämnar talrika meddelanden till privata mottagare i Västberlin.

Fallet BZ am Abend bevisar på ett upprörande sätt att postverket i Östberlin med berått mod bryter mot den internationellt stadgade posthemligheten, skriver den citerade västberlintidningen.

Bordtennis-SM:

Flisberg slog lätt Dahlgren och blev fyrfaldig mästare

BORÅS. (TT)

Tage Flisberg, Tranås, blev fyrfaldig svensk mästare och framgångsrikaste deltagare i SM i bordtennis, som avslutades i Borås på onsdagen.

Till sina på tisdagen erövrade titlar i oldboys singel och mixed lade han på onsdagen segern i herrdubbel tillsammans med Weine Fredriksson, Parca, och vann över Liss Larsson/Arne Andersson, Mariedal. I herrsingel vann han över Carl Ragnar Andersson, Göta.

Elisabeth Thorsson, Djurgården, blev svensk mästarinna för seniorer. Hon vann över Iris Samberg, Råå.

Allan Dahlgren, Falkenberg, gjorde en mycket stark insats i herrsingel. Han vann fyra segrar innan han mötte storfavoriten i klassen Tage Flisberg som var för svår.

Ingemar Andersson, Varberg, vann en match mot Vidar Nilsson, Trångsvikens IF, men fick stryk av Bengt Gehlin, Upsala SK. Samma öde mötte Sven-Eric Ekman, Falkenberg, som fick stryk av Nils Andersson, IK City, i tre raka set.

I herrdubbel, som spelades på tisdagen fick falkenbergarna Dahlgren/Ekman icke oväntat stryk av det starka paret P. O. Croneryd/B. Jonsson, Hird med 3—0. Det andra hallandsparet i dubbel Ingemar Andersson och Nils Holmqvist, IFK Varberg, resp Halmstad BTK förlorade mot Wilhelmsson/Johansson, Marathon.

I damsingel seniorer vann Gull-Mai Nilsson sin första match över Siv Pettersson, Rone GIK, men i andra stötte hon åter på Birgitta Tegner fr. Djurgården. Siv Bengtsson vann också sin första match över Gunnel Zevgren, IK Kometen, men i andra matchen var Ingrid Hermansson, Norra Härene, henne för svår.

I mixed-dubbel gick falkenbergsparet Dahlgren/Nilsson till tredje omgången.

RESULTAT:

Herrsingel: A Dahlgren, FBTK,—Rolf Mårtensson, Falu BTK 3—0—Stig Eklöv, Aga Konfektions IF, 3—1. —Sven Cederholm, Parca Bois, 3—1. —Tage Flisberg, Tranås BTK, 0—3. Nils Holmqvist, Halmstad BTK—Ulf Wågman, Norcopensarna 0—3. Ingemar Andersson, IFK Varberg—V. Nilsson, Trångsvikens IF, 3—1. —Bengt Gehlin, Gamla Upsala SK, 0—3. Sven-Eric Ekman, FBTK—Nils Andersson, IK City, 0—3.

Herrdubbel: A. Dahlgren/S.-E. Ekman, FBTK—P. O. Croneryd/B. Jonsson, Hird, 10—21, 17—21, 13—21. I. Andersson/N. Holmqvist, IFK Varberg/ HBTK—Pettersson/ Nilsson, Ope/Trångsviken 16—21, 21—19, 21—14, 21—17. — Wilhelmsson/Johansson, 15—21, 14—21, 10—21.

Damsingel, seniorer: Gull-Mai Nilsson, FBTK—Siv Pettersson, Rone GIK 19—21, 21—12, 21—13, 21—10. —Birgita Tegner, Djurgården, 19—21, 21—23, 12—21. Siv Bengtsson, FBTK,—Gunnel Zevgren, IK Kometen, 21—17, 22—20, 21—10. —Ingrid Hermansson, Norra Härene, 19—21, 21—23, 12—21.

Mixed Dubbel: A. Dahlgren/G.-M. Nilsson, FBTK—B. Holmgren/M.-B Larsson, Landskrona/Olympic, 3—1. —Åberg/Andersson, Rekord/Råå, 0—3. S.-E. Ekman/S. Bengtsson, FBTK,—S. Forss/Fredriksson, Urania, 0—3.

Handboll

Allsvenskan

HEIM—Kristianstad	17—13
Borås—Karlskrona	10—10
Örebro—AIK	17— 8
Malmö—Redbergslid	18—12

Redbergslid	12	7	4	1	170—143	18
Kristianstad	12	7	1	4	173—160	15
HEIM	11	7	1	3	132—119	15
Malmö	11	7	0	4	172—157	14
Karlskrona	13	6	2	5	172—163	14
Örebro	11	6	0	5	144—129	12
Borås	11	4	1	6	147—140	9
Majorna	11	4	1	6	128—143	9
AIK	11	3	0	8	119—140	6
V. Frölunda	11	1	0	10	106—159	2

Div. II södra

Växjö—Malmö BI	8—10
Ystad—Drott	19—10
Lunds HK—Fram	21— 6
Näsby—Wargo	12—12
KA 2—Trelleborg	12— 9

Ystad	12	9	0	3	183—160	18
Trelleborg	12	7	0	5	185—150	14
Drott	12	7	0	5	151—143	14
Näsby	12	6	2	4	142—138	14
Wargo	12	6	2	4	135—138	14
KA 2	12	5	1	6	146—147	11
Lunds HK	12	5	0	7	168—160	10
Malmö BI	12	5	0	7	143—155	10
Växjö	12	4	1	7	138—167	9
Fram	12	3	0	9	118—155	6

Div. III Halland

Eskilsminne—Hylte	19—15
Sierra—ÄRK	15— 8

Sierra	11	9	0	2	177—132	18
HBP	10	7	2	1	150—118	16
Örnen	9	7	1	1	123— 93	15
Vikingarna	10	7	0	3	159—128	14
Orion	10	5	0	5	137—137	10
Drott	11	4	1	6	133—138	9
Polisen	11	4	0	7	145—164	8
ÄRK	11	4	0	7	148—174	8
F 14	9	3	0	6	129—148	6
Eskilsminne	10	2	1	7	143—166	5
Hylte	10	1	1	8	122—158	3

God klass på HBK:s boxgala

Halmstads Boxningsklubbs traditionella trettondedagsgala gick på onsdagen med ett starkt nordisk inslag bland deltagarna. Tävlingarna var genomgående av god klass.

RESULTAT:

Bantamvikt: E. Bengtsson, Halmstad—Bertil Ask, Alvesta, 3—0. Fjädervikt: Olle Eek, Värnamo—P. G. Hallberg, Halmstad, 2—1. Lättvikt: Dagfinn Ness, Bergen—Göran Lindström, Lindås, 2—1. Lätt weltervikt: Arne Stridsberg, Värnamo—Sven Andersson, Halmstad, 3—0. Weltervikt: Kurt Johansson, Lindås—Leif Baggis Hansen, Oslo, 2—1, Kurt Hjelm, Värnamo—Stig Gustavsson, Halmstad, 3—0. Lätt tungvikt: Bjarne Lingås, Kristianstad—Curt Thoom, Kalmar, 3—0.

Laholms Tidning - ortens tidning

Sparbankens räntepolitik måste ändras

STOCKHOLM

Det synes naturligt att en samlad sparbanksrörelse skulle hos statsmakterna kunna få gehör för den inställningen att en utlåningsränta finge uttas som vid varje tillfälle verkligen svarade mot kostnaderna (däri inberäknat skälig fondavsättning) för den inlånings- och utlåningsform, som sparbankerna arbetar med, skriver i Svensk sparbanks tidskrift bankdirektör Sven Carlsson, Härnösand. Han fortsätter:

Det är att märka att postsparbanken, som liksom de enskilda sparbankerna inriktat sig på småsparandet, har en omkostnadsprocent, som ligger i nivå med genomsnittssiffran för de enskilda sparbankerna, ehuru postsparbanken har ett utlåningsmedeltal, som inte på något sätt kan jämföras med de enskilda sparbankernas finfördelning av sina krediter på lokal utlåning. Sparbankernas utlåningsform är samhälleligt oumbärlig av naturliga skäl även särskilt kostnadskrävande om man ser till kostnaden per utlånad miljon. Denna oundvikliga merkostnad bör betalas av låntagarna och inte belastar sparbankerna.

En viss nedjustering av nu gällande inlåningsräntor synes även vara motiverad och tvingande, i den mån sparbankerna inte genom höjning av utlåningsräntorna samt koncentration och annan rationalisering av verksamheten erhåller en marginal av sådan storlek att den förutom täckning av själva förvaltningskostnaderna ger möjlighet till en skälig fondavsättning, vilket ju på många år inte varit genomförbart, samt härutöver utrymme för verkligt sociala insatser i linje med sparbanksrörelsens idé och syfte.

Utan att förringa det sociala arbete sparbankerna utfört genom skolspar- och sparklubbsrörelserna och andra liknande verksamhetsgrenar torde man våga påstå att dessa arbetsuppgifter icke handhafts med den kraft, som är nödvändig för verklig framgång. Avsaknaden av medel för detta ändamål har på många håll varit det väsentligaste hindret.

Ävenså torde man kunna göra gällande att sparbankernas allmänna ekonomiska upplysningsverksamhet av samma skäl varit ganska obetydlig. På detta område skulle sparbanksrörelsen dels självständigt, dels gemensamt med andra socialt inriktade rörelser kunna väsentligt hos den stora allmänheten vidga kunskaperna om de samhällsekonomiska betingelserna och öka förståelsen för det enskilda sparandets betydelse som produktionsfaktor i samhället.

Tro och misstro kring operation "30 spritfria"

STOCKHOLM

Meningarna om förslaget att låta 30 restauranger på försök servera sprit utan mattvång tycks vara ganska skiftande bland restauratörerna landet runt. Bl. a. har man ställt frågan: hur går det med experimentrestauranternas ekonomi? Redan nu är, sägs från skilda håll, restauratörernas förtjänst på serverad sprit mycket ringa. Hur skall det då bli under försökstiden? En gäst kan ju bli sittande faktiskt taget hur länge som helst och "plocka åt sig" vad som går att få av tillåten sprit — åtskilligt kommer som bekant alltjämt att förbli tabu.

Överdirektör Harry Älmeby, vars signatur främst präglar det framlagda förslaget till denna något ökade frihet, tar både kritiken och de uttalade farhågorna med fattning.

— Låt oss åtminstone vänta och se, vädjar han på vår förfrågan. Jo, för all del, visst har jag sett att ett par restauratörer i Stockholm intervjuledes sagt sig tvivla på försöket; man har en lång rad invändningar att göra, och en av vederbörande menar sålunda att "vi har inte lust att ställa kafélokaler fritt till förfogande och tjänstgöra som skattmas åt myndigheterna".

Men är det nu så alldeles säkert att experimentet kommer att bli alltigenom misslyckat? Låt oss fundera på saken ett ögonblick. (En parentes. Om jag i det här sammanhanget skulle börja i detalj redogöra för kommittémajoritetens förslag, vilket alltså siktar till 30-talet experimentrestauranger, så betydde det bara ett omtragglande av de synpunkter, som lagts till grund för förslaget. Jag undviker således denna upprepning).

Nu råkar jag emellertid ha den personliga uppfattningen att det föreslagna experimentet nog kommer att samla det intresse, som behövs för dess genomförande. Det är tämltigen naurligt att man så här i förväg gärna kommer med invändningar, man "tvivlar", man vill inte "vara med" etc. Ger man sig tid till litet mer eftertanke så tror jag likväl att man är beredd att efterhand inta en mera positiv ställning. Men som sagt: vänta och se!

Något som varken restauratörerna själva eller allmänheten kanske inte tänkt närmare på är direktiven för den kommitté, som bjöd på det här förslaget. Det var, kan man säga, tämligen begränsade. Kommittén hade sig inte förelagd uppgiften att ta särskild ställning till frågan om spritvinsten för de restauranger, som komme att binda sig för deltagande i ifrågavarande experiment. Det var sålunda aldrig tal om någon särbehandling med hänsyn till den s. k. vinstkvantiteten. Den frågan penetreras som bäst av en annan kommitté — utskänkningsvinstkommittén — i vilken jaf för övrigt också är ordförande. Dess arbete torde inte hinna avslutas före den tidpunkt då riksdagen tagit ställning till frågan om motbokens avskaffande, fri spritförsäljning etc. Det sista ordet är alltså ännu inte sagt på denna för restauratörerna betydelsefulla punkt.

Men en fråga, som inte saknar intresse, är denna:

Ligger det för närvarande så illa till för restauratörerna med hänsyn till det mycket omdiskuterade spörsmålet om vinstkvantiteten? Själv vill jag besvara frågan med nej. Uttryckt i pengar — värdemässigt sett sålunda — får restauratörerna sålunda i stort sett samma summa i "vinst på spriten" som man fick 1937—38. Det gäller här att skilja på begreppen "kvantitet" och låt oss säga "värde i summa" försåld sprit. Ett faktum är, fast det är bekvämt att bortse därifrån, att restauratörerna kunnat "placera" mera vinstgivande saker inom den s. k. vinstkvantiteten. På det sättet har faktiskt åstadkommits mindre nedskärningar än vad som avsågs från början. Om man säger att t. ex. brännvin och liknande faller utom vinstkvantiteten medan andra varuslag, på vilka vederbörande kan göra sig en något större förtjänst, placerats inom densamma, så ger en enkel logik till resultat att räknesättet varit till förmån för restauranginnehavarna. Denna "regel" skulle självfallet bibehållas även för de restauranger, som förbinder sig att vara med om det föreslagna experimentet. Kort sagt: talet om att man alls ingenting förtjänar på serverad sprit är en smula överdrivet. Å andra sidan skall i rättvisans namn erkännas att penningvärdeförsämringen även på detta område naturligtvis fått sina ogynnsamma återverkningar. Men den sidan av saken har ju vederbörande kommitté inte haft anledning att gå närmare in på, allt i enlighet med sina direktiv.

Det är emellertid inte bara spriten — den mer eller mindre "fria" — som man bör tänka på när det gäller att bedöma verkningarna för restauratörerna av det föreslagna försöket. Mat kommer ju också att serveras på ifrågavarande restauranger, kaffe, varjehanda andra drycker etc. Och till sist:

En del gott folk har varit rädda för att de restauranger, som skall delta i experimentet, kommer att få en gynnad ställning gentemot andra företag. Andra åter har på förhand tackat nej till erbjudandet att vara med — därför att de ingenting kan tjäna på saken. Jag frågar: vilka skall man tro?

Landets idrottsplatser täcker nu 35 milj. kvm.

STOCKHOLM

Sverige har f. n. omkring 2,500 idrottsplatser, som täcker en yta av drygt 35 milj. kvm. Detta framgår av en bearbetning av föreliggande material hos riksidrottsförbundets idrottsplatskommitté. Fotbollsplatserna upptar en yta av nära 14,5 milj. kvm. och löparbanorna — som förekommer vid 649 idrottsplatser — har en sammanlagd längd av 23,5 mil.

Även om vi är bättre ställda än flertalet — eller t. o. m. alla övriga — länder, kan man inte utan vidare hävda, att behovet av idrottsplatser är täckt. Det finns fortfarande en mängd samhällen, där idrottsplatsfrågan inte är tillfredsställande löst eller där man helt saknar idrottsplats. Sålunda inneligger f. n. hos idrottsplatskommittén ansökan om bidrag till idrottsanläggningar med 12 milj. kr. Då endast 2 milj. står till förfogande innevarande budgetår måste en hel del idrottsplatsprojekt ställas på framtiden. Senaste året har byggregleringen på området lättat, vilket medfört ökad aktivitet på den idrottsliga byggnadsfronten och 1953 har t. o. m. blivit ett rekordår. Inte sedan slutet av 1930-talet har det förekommit så många idrottsplatsinvigningar som senaste året.

Flera idrottshallar är också på väg. Sålunda håller man som bäst på att i Eskilstuna och Linköping bygga större idrottshus. En liknande anläggning fast av mindre format i Hudiksvall. Vidare har man så smått börjat med en idrottshall i Halmstad och i Hälsingborg har man fått byggnadstillstånd för en efterlängtad större inomhusanläggning och man hoppas komma i gång i januari. I Borås skall man i vinter sanera den tomt, där man avser att nästa höst påbörja ett idrottshusbygge och det synes inte dröja så länge därefter förrän man även i Umeå kan sätta spaden i marken. Sedan är det en lång rad städer, där planerna på inomhuslokaler är mer eller mindre långt komna. Detta gäller bl. a. Falköping, Vänersborg, Varberg, Karlskrona, Kalmar, Kiruna, Karlstad och Lidköping. Till dessa orter hör vidare Hallsberg för att inte tala om Stockholm och Göteborg.

Slutligen är att nämna, att också på simhallsfronten en del byggen är i gång. Sålunda har man börjat med de stora sedan länge planerade inomhusbaden i Malmö och Göteborg. Vidare är simhallar snart färdiga i Vetlanda och Hudiksvall, och det dröjer väl ej så länge innan man vill sätta i gång i Luleå, där man som bäst håller på med projekteringsarbetet efter en i somras avgjord arkitekttävling.

Sverige deltager i filmfestivalen

Den första internationella filmfestivalen i Brasilien den 12—26 februari blir en oväntat lyckad tillställning, meddelar den brasilianska festkommittén. Hittills har 12 europeiska, 6 asiatiska och 21 amerikanska länder anmält sitt deltagande. Från Europa kommer med sina bästa filmen Storbritannien, Frankrike, Sverige, Holland, Danmark, Österrike, Västtyskland, Schweiz, Italien, Spanien, Portugal och av de kommunistiska länderna Tjeckoslovakien. Från Asien har hittills Indien, Japan, Burma, Filippinerna, Indonesien och Sydkorea meddelat att de önskar delta. Praktiskt taget alla amerikanska länder med USA och Canada i det främsta ledet skall delta vid filmfestivalen i Sao Paulo.

Nya regler för elevintagning i gymnasierna

STOCKHOLM. (TT)

Skolöverstyrelsen har nu föreslagit regeringen att intagningen av lärjungar i gymnasiets första ring under de två närmaste åren till minst 80 proc. skall ske i anslutning till vårterminens slut. Då antalet behöriga sökande uppgår till lägst 110 proc. av antalet platser, skall procenten höjas till 90. En centraliserad intagning anses böra ordnas i städer med mer än ett gymnasium.

Vid beräknandet av tillgängliga platser skall sådana reserveras till augusti för icke flyttade elever och för sådana sökande från inbyggda linjer och praktiska realskolor, som i vederbörlig ordning anmält sig till prövning med tillgodoräknande av vissa vitsord. Däremot syns plats inte behöva reserveras för lärjungar från kommunala och enskilda flickskolor. Överstyrelsen är nämligen beredd att tillstyrka rätt för lärjunge i klass 5: 7 och 4: 6 i dessa skolformer att för intagning i första ringen av fyraårigt gymnasium tillgodoräkna sig ett sammanfattande vitsord i matematik och kemi.

För att hindra att lärjungar, som samtidigt anmäler sig till mer än ett läroverk blir intagna i flera gymnasier, föreslår överstyrelsen en del kontrollåtgärder. När flera gymnasier finns på en ort blir ett centralt intagningsförfarande nödvändigt, likaså i vissa fall, när läroverksorter ligger så nära varandra, att lärjungarna dagligen kan resa mellan dem.

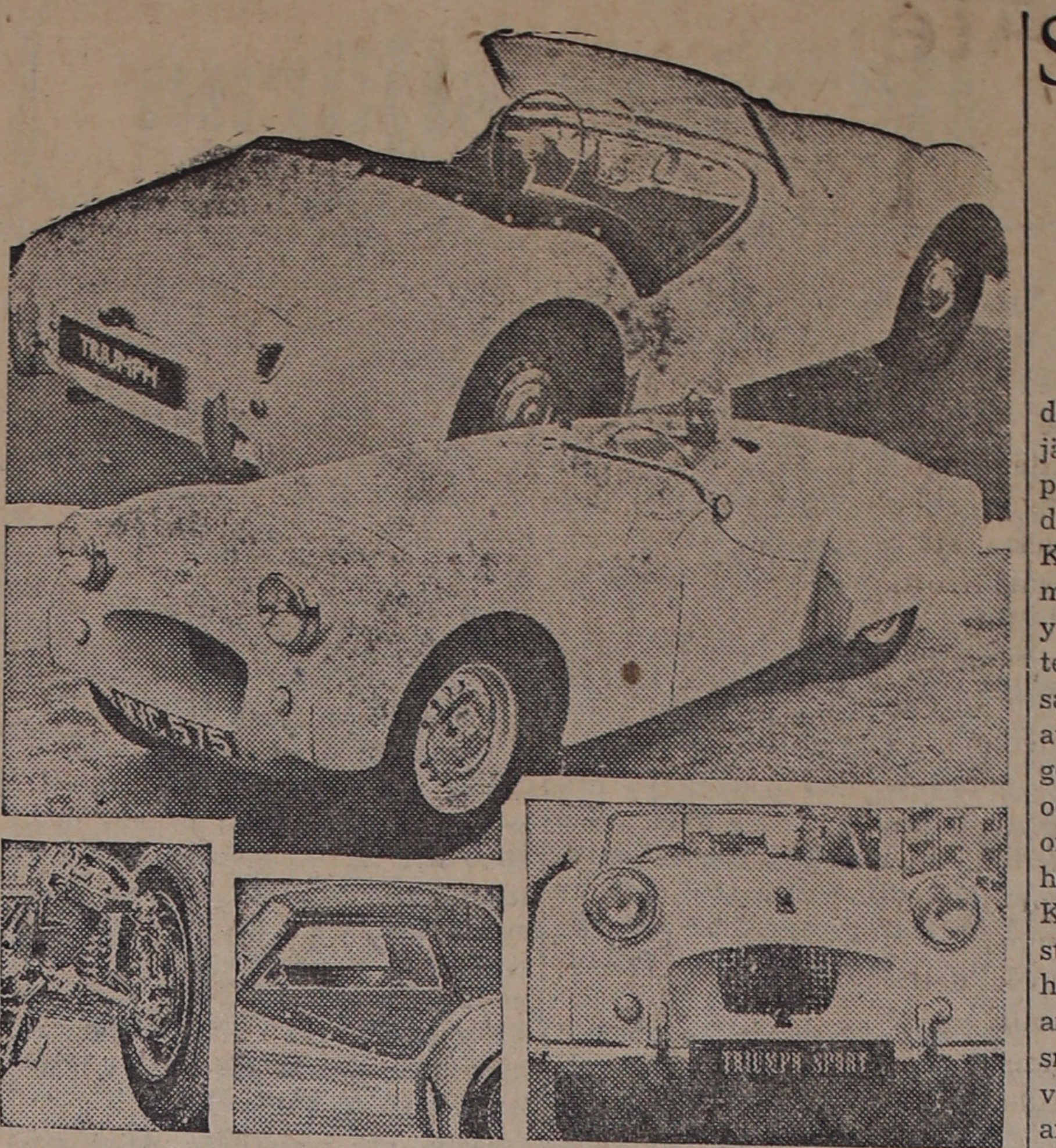

LDL Överst Triumf i sportvagnsutförande. Därunder tävlingsversionen med större delen av sittbrunnen övertäckt. Nederst till vänster den robusta framvagnsfjädringen, i mitten smakfulla toppen och till höger det effektiva luftintaget utan extra kromglitter.

Triumph kämpar hårt på dollarmarknaden

En av de större engelska stötarna på dollarmarknaden är Triumphs nya sportvagn. Från att tidigare ha varit en tung vagn med alltför liten motor och högt pris, har den nu fått en lätt och vacker kaross, en 2 liters Vanguard-motor på 90 hästar och ett konkurrenskraftigt pris. Med den hoppas man nu kunna knäcka MG:s absoluta hegemoni på den amerikanska sportvagnsmarknaden bland billigare vagnar.

Som framgår av bilderna är Triumph Sport en typisk vagn för entusiaster och fartälskare. Det stora "armbågsrummet" gör den svår att få tät och alltså kall på vintern, och det nästan obefintliga bagagerummet gör att den säkerligen kommer att finna en mycket begränsad marknad. Men för den verklige fantasten är det en billig, tilltalande och snabb vagn. På den belgiska Jabekke-autostradan lyckades Standards provförare komma upp i en hastighet av 201 kilometer i timmen med toppen nere. Fabrikens toppsiffra 165 kilometer är alltså tilltagen med god marginal.

Motorn är som sagt en nerfordrad Standard-fyra på 1,99 liter, som vid 4,800 varv och kompressionen 8,5: 1 samt med två förgasare ger 90 hästar. Eftersom vagnen bara vägen 900 kilo får man en mycket gynnsam effektsiffra per ton, vilket gör att den accelerar genom växlarna från stillastående till 80 på nio sekunder — 1,5 liters Porsche behöver 11! Så nog verkar det som om man fått fram en vagn som vi kommer att få höra talas om både på Skarpnäck och i andra sammanhang.

Inredningen är så pass exklusiv att den tillfredsställer de mest högtställda anspråk. Röd skinnklädsel i de härliga sätena bryter vaccert mot den ljusa lackeringen. Runt sargen går en gummilist som nog tätar en del. Vindrutan är lätt att montera av för tävlingskörning. Så nog verkar det vara en önskevagn för den som vill ha något "annorlunda".

Bilbao.

Tryckkokaren är ej "farlig" men måste skötas förnuftigt

STOCKHOLM.

Det händer ibland att tryckkokare exploderar, varvid följderna kan bli mer eller mindre allvarliga. På sista tiden har några olyckor inträffat, varav en i Trollhättan, där tre personer skadades och måste föras till sjukhus. Är då tryckkokaren i sig själv en riskabel tingest?

— Nej, säger på vår förfrågan ingenjör O. Martinell i Statens provningsanstalt. Kontrollen över marknadsförda tryckkokare är i Sverige mycket sträng. Godkännandet utfärdas av arbetarskyddsstyrelsen på basis av anstaltens provningar. Naturligtvis kan det hända att en och annan typ undgår kontrollen, men det hör absolut till undantagen. I t. ex. USA, där ingen som helst kontroll utövas på detta område och där allmänheten alltså handlar på egen risk, är antalet olyckshändelser i samband med handhavandet av tryckkokare vida större än hos oss. Inträffar här en olycka beror det mest på den mänskliga faktorn: slarv, okunnighet rörande kokarens egenskaper eller åsidosättande av medföljande säkerhetsföreskrifter. Handlar man strikt i enlighet med dessa är risken obefintlig. Det är ungefär med tryckkokaren som med spritköket: det duger inte att slarva med någondera.

Här ett exempel på hur lätt det kan vara att glömma sig i dessa sammanhang. Förra julen fick en fru sina ögon skadade av en exploderande tryckkokare. Den apparat hon använde tillhörde typen av de mest sålda och förresten mest lyckade. I kokaren hade hon placerat ett stycke skinka. Vad hon emellertid inte tänkt på var att skinkbiten var något för stor; den råkade täppa till säkerhetsventilen. Locket pressades alltså ur, och så var olyckan skedd. Fallet kunde sedermera rekonstrueras och orsaken klarläggas. Vikten på skinkan kom denna husmor ihåg. Hon gjorde nu gällande att biten nådde till något över tryckkokarens halva höjd, men häri hade hon fel, stycket var så pass omfångsrikt att det nådde ända upp till undersidan av locket. Sprängsäkringen såväl som säkerhetsventilen blev följaktligen avskärmade. Det är sådana och andra detaljer man måste tänka på när man använder sig av den i övrigt förträffliga tryckkokaren.

Tekniskt sett är denna en förnämlig sak, och för husmödrarna spar den åtskilligt av tid och arbete. Det vore därför beklagligt om denna utmärkta uppfinning möjligen skulle råka i vanrykte på grund av de olyckshändelser, som inträffat.

Riksdagen öppnas den 12 januari

STOCKHOLM (TT)

Årets första konselj hölls på måndagen på slottet. Den ägnades främst slutjusteringen av statsverkspropositionen samt riksdagsberättelsen eller berättelsen om vad i rikets styrelse sig tilldragit. Därjämte beslöts att på övligt sätt ufärda kallelse till riksdagen att sammanträda i rikssalen tisdagen den 12 januari.

Statsrådet Lindell förordnades att även under det nya året utöva den befattning som förbidelseman mellan regering och riksdag som enligt riksdagsordningen tillkommer en ledamot av regeringen.

Oslo en fredlig stad

OSLO (TT — NTB).

Inte ett enda mord begicks under fjolåret i Oslo med sina drygt 400,000 invånare, meddelar polismyndigheterna.

Däremot noterades en mindre ökning för antalet självmord som steg från 162 till 170.

Skogsarbetare klämd av fallande julgran

Ljungby. (TT)

Under stormen natten till söndagen blåste den 23 meter höga julgranen på torget i Ljungby ned. Ett par skogsarbetare från en grannsocken som stod och pratade kom under det fallande trädet och blev fastklämda. En av dem skadades och måste föras till Ljungby lasarett. Han hade fått benskador, dock ej allvarliga.

Skräpauktionen i Vessige med den fina pälskappan

Av UNO ANDERSSON

Gamle Johan Krusgren hade hädankallats från denna smutsiga jämmerdal, men om han hamnade på "rätta stället" efter insomnandet, det vill jag låta vara osagt. Kanhända att Sankte Per förbarmade sig över hans något tarvliga yttre och öppnade den gyllene porten. Ja, när jag närmare tänker på saken var nog Per så illa tvungen att låsa upp, ty Krusgren var i regel envis som tjugo dörrknackare och van vid att få sin vilja igenom, om inte på annat vis, så genom en hetsig process. Emellertid hade Krusgren varit ett original av första klassen, och de mustiga historier han råkade lämna efter sig var till antalet lika många som de klockor, snusdosor, koppargrytor, ljusstakar, vilka tillsammans med en massa annat auktionskrams trängdes om utrymmet i hans boning.

När nu en offentlig auktion utlystes om försäljning av Krusgrens tillhörigheter, blev det ett väldigt intresse i bygden och när dagen var inne, en ansenlig massa folk församlats. Med människors medfödda lust att rota i andras grunkor, genomgicks och synades alla de saker vilka var upplagda till försäljning.

På stugbacken var redskapen uppradade: hjulbåren, cykelkärran, yxor och annat, ävensom kistor och gamla möbler. O du milde, vad gamla inrotade gnidare och snåljåpar snokade i lådor och lönnfack, i hopp om att finna någon av glömska kvarlämnad tusenlapp. Vad man riste och bankade i lock och lämmar, men inga guldmynt, inga pärlor eller ädelstenar syntes till. Endast ett tjockt moln av damm och trämjöl for i höjden och behagade reta gnidarnas slemhinnor. Det var den döde Krusgrens sista hälsning till dem, vilka under hans sista levnadsår velat ha honom till försörjningshemmet.

Men det fanns en annan, betydligare kategori av auktionsbesökare. Det var samlarna av antika saker. Dessa s. k. experter synade med djupt allvar porslin och silverskedar, spejade efter årtal, provade malmens klang i de gamla grytorna, lyssnade med slutna ögon till fickurens tickande, bläddrade i gamla papper och böcker. Om de råkade finna något av värde att ropa in, dolde de sina avsikter bakom en ansiktsmask, uttryckslös som pokerspelarens.

Innan alla hunnit samla sig, var den mastige auktionsroparen i farten med välsmort munläder och klubba. Hans grepp om publiken vard fullständigt, hans mustiga hemvävda skämt gick till hjärtat. Mannen var klädd i en välpressad kostym av senaste snitt och till skydd mot den snåla decemberblåsten bar han en halvlång pälskappa. Efter de första buden lade han ifrån sig pälskappan under förevändning att den blev för varm, men om han anat följderna av detta oskyldiga tilltag, hade nog rocken fått hänga kvar.

Under det att auktionen förflöt under livligt bjudande stod gamle Skinn-Johan och frös längst bak i samlingen. Visserligen hade han en gång varit värvad vid Svea artilleri och till och med gått vakt på Stockholms slott, men av den forna glansen var nu ingenting kvar och Skinn-Lasse såg ut att behöva en grundlig restaurering av sin yttre människa. Nu bjöds det ut en hög [illegible]la kläder och Skinn-Lasse dris[illegible] sig att nämna en krona.

— [illegible] krona, en krona, en krona, en k[illegible]n, pladdrade auktionsmannen kro[illegible]a, [illegible]addrade auktionsutroparen och [illegible]de sin klubba, Ingen annan i folkhopen hade något intresse av Krusg[illegible] gamla lumpor, och Skinn-Lasse blev därmed ägare till plaggen.

När Skinn-Lasse plockade igenom sina inropade kläder, fann han allra underst en utmärkt väl hållen ytterrock, som därtill doftade härlig cigarrök. Detta plagg kom honom väl till pass i kylan och hur angenämt överraskad blev han inte, då han i fickorna till rocken fann ett par splitternya handskar av engelskt fabrikat.

När auktionen äntligen var slut och auktionsmannen skulle ha tag i sin fina ytterrock, fanns denna ingenstans att finna.

— Var i herrans namn har ni gjort av min kappa! sporde han gubbarna som varit behjälpliga med att bära fram saker vid auktionen.

— Jag vet ingenting, blinkade Filibert och såg illparig ut.

— Jag lade den strax intill högen med Krusgerns gamla lumpor, gestade roparen och fäktade med armarna.

— Då lär nog Skinn-Lasse vara den nuvarande ägaren menade Filibert och såg än illmarigare ut.

Och då skall ni tro att det blev liv i auktionsutroparen. Han [illegible]tade sig ögonblickligen i en bil [illegible]n med våldsam fart upptog förfö[illegible]ndet av Skinn-Lasse. I närheten av Skönevads Gästis hann man upp den i pälskappa och gula handskar välklädde och intet ont anande Skinn-Lasse.

Efter en del kompromissande fick auktionsmannen köpa igen sin egen rock och Skinn-Lasse fortsatte sin cykelfärd, tänkande: lätt fånget, lätt förgånget.

Praktikantutbytet med utlandet 1954

Svensk ungdom i åldern 18—30 år, som är yrkesmässigt sysselsatt i jordbruk, skogsbruk, mejerinäring, lanthushåll eller trädgårdsskötsel, har möjlighet att praktisera i Danmark, Finland, Norge, Beligen, Frankrike, Nederländerna, Schweiz, Storbritannien, Västtyskland, Österrike och Förenta staterna.

Anställningarna utomlands omfattar i regel 6 till 12 månader och skall tillträdas så snart plats erhållits (i regel kommande vår och sommar). Ansökan om deltagande inlämnas i 2 ex. jämte betygsavskrifter till närmaste arbetsförmedling, som tillhandahåller särskilda ansökningsformulär och lämnar närmare upplysningar.

Deltagarna i utbytet med de nordiska länderna får i regel fri resa från hemorten till arbetsplatsen, praktikanter till utomnordiska länder får själva bekosta alla reseutgifter (ett mindre anslag finns dock tillgängligt som bidrag för resekostnader). Praktikanter till utomnordiska länder, som anser sig vara i behov avresebidrag, skall därför meddela detta i sin ansökan, som i så fall skall insändas före den 1 febr. 1954 till närmaste arbetsförmedling. Övriga sökande kan anmäla sig även efter den 1 febr. men det är önskvärt att anmälan inkommer så tidigt på våren som möjligt.

Utbytet med Förenta staterna står öppet för manliga deltagare företrädesvis i åldern 20—25 år. Praktiktiden omfattar 12 månader, varav 6 mån. teoretisk undervisning vid en jordbruksskola. Ansökan om deltagande skall vara närmaste arbetsförmedling tillhanda senast den 1 febr. 1954. Den som anser sig vara i behov av stipendium skall särskilt framhålla detta.

DAGENS STJÄRNFLICKA

Pat Hardy har kvalificerat sig till en filmroll på grund av följande förnäma titlar: "Miss Victory", "Miss Brooklyn", "Miss Coney Island" och "Miss Press Photographer".

Siam befinner sig nu i kommunismens skugga

BANGKOK

Kungariket Siam har under sin långa historia alltid varit självständigt. Den vita mannens herravälde i Fjärran Östern antog aldrig samma former i Siam som i andra länder som öppet eller fördolt var européernas kolonier. Det gamla kulturlandet Siam var ofta svagt, ibland var det europeiska ekonomiska inflytandet utslagsgivande, men inte ens kommunisterna kan i Siam berätta att landet måste befrias från de främmande imperialisternas förtryck. I Siam kan den kommunistiska propaganden knappast påpeka nationellt förtryck och rasdiskreminering och därför är kommunisterna i Siam faktiskt svagare än de är i Fjärran Österns andra länder, i Kina, Indokina, Indonesien, Filippinerna o. s. v. Inte heller Siams ekonomiska förhållanden inbjuder till någon framgångsrik kommunistisk propaganda. Visserligen lever det överväldigande flertalet av Siams befolkning på en låg standard, men siameserna har ändå högre levnadsstandard än grannfolken. Fattigdom och förtryck framträder i Siam mindre starkt än hos andra asiatiska folk. Medan de östasiatiska folken under de gångna årtiondena flera gånger var utsatt för hungersnöd har Siams befolkning knappast upplevt sociala och ekonomiska katastrofer. Sedan krigets slut är Siams näringsliv i förhållande till grannarna tämligen stabilt, varvid det siamesiska folkets levnadsstandard och landets ekonomiska liv självklart inte tål jämförelser med västerländska förhållanden.

Trots den höggradiga stabiliteten i Siam står landet nu i kommunismens skugga, och skuggorna tätnar och hotar från två håll, från Kommunistkina och från Vietminh, den kommunistiska delen av Indokina. Den siamesiska kommunismens starkaste stöd utgöres av de omkring 3 miljoner kineserna i landet. Flertalet kineser i Siam har invandrat först under de tre senaste årtiondena och kineserna i detta land bildar de sämst avlönade arbetargrupperna i städerna. De är kulis, transportarbetare och är sysselsatta i fabrikerna och på plantagerna för de lägsta löner som betalas i Siam. De ledande affärsmännen och de stora handelsfirmornas ägare är också kineser. Rika kinesiska familjer kontrollerar i stor utsträckning Siams utrikeshandel, i synnerhet den för landet och för grannarna livsviktiga rishandeln. Kinesiska affärsmän har i Siam en liknande ställning som europeiska affärsmän intog tidigare i Kinas och Indiens handels- och hamnstäder.

Siams kommunistiska parti är ett parti för kineser och det har bara få siameser bland sina medlemmar. Det kommunistiska partiet får emellertid de rika kinesernas stöd och äger deras sympatier, märkligt nog, oberoende av klassförhållanden enbart på grund av den solidaritet som kineser i Siam allmänt känner mot varandra. Den kommunistiska faran i Siam är således ett kinesiskt minoritetsproblem, och endast i mindre omfattning ett socialt och politiskt problem. De kinesiska tidningarna i Siam är nästan undantagslöst kommunistiska eller kommunistsympatiserande fastän de äges av rika kinesiska köpmän. Kommunistkinas regering sköter sin propaganda i Siam i nationalistisk anda och nu när de indokinesiska kommunisterna österifrån har nått fram till Siams gränser finns stora utsikter för kommunisterna att underblåsa den nationella motsättningen mellan den ansenliga kinesiska minoriteten och siameserna.

Stenhuggarna är åter i farozonen

GÖTEBORG (TT).

Än en gång har läget blivit kritiskt för den bohusländska stenindustrien. 700 stenhuggare, de flesta i 60-årsåldern, känner enligt HT sin existens hotad. De har råkat i farozonen genom att statsbeställningarna av smågatsten och kantsten upphörde första juli förra året. På den fria marknaden har försäljningen gått dåligt och även exporten har varit föga omfattande. Stenhuggarnas situation kommer att diskuteras på länsstyrelsen i Göteborg, dit landshövding Nyström inbjudit riksdagsmännen i länet. Naturligtvis är denna fråga inte den enda aktuella, men det är en fråga som pockar på en snar lösning.

Fastighetsbolags sparade vinster fondbeskattas

STOCKHOLM

Skatteflyktskommittén har på uppdrag av finansministern utarbetat ett förslag till förordning om skatt på fonderade vinstmedel (fondskatt), detta i syfte att hindra ägare av fastighetsföreningar och fastighetsbolag att bereda sig skattelättnad genom att utnyttja kryphål i nuvarande skatteregler. Det har nämligen visat sig, att man genom vissa manipulationer kunnat undgå skatt för hos fastighetsbolag eller fastighetsföreningar uppsamlade vinstmedel och vidare har observerats fall där delägare i familjebolag med ansamlade vinstmedel överlåtit aktierna till annat bolag, som utan skattebelastning överfört vinsten såsom utdelning.

Det föreslås nu omedelbar beskattning av förvaltningsföretagens uppsparade vinstmedel. Under lagstiftningen skulle falla s. k. svarta förvaltningsbolag och ekonomiska föreningar. S. k. vita förvaltningsföretag blir, om de så önskar, berättigade underkasta sig den föreslagna beskattningen. Taxeringen skall ske år 1955 på grundval av balansräkningen den 31 december 1954. Skatten, som utgör en slags à-contobeskattning på uppsparade vinstmedel, skall utgå med 30 procent (mot utskiftningsskattens 40 procent). Från fondbeskattningen undantas bundet kapital, d. v. s. aktie- eller insatskapital samt reservfond och skuldregleringsfonder. Skatten är närmast konstruerad som en förtida utskiftningsskatt. Verkställer fondskattetaxerat företag sedermera utdelning eller utskiftning, skall inkomstskatt, kupongskatt eller utskilfningsskatt inte utgå för vad som utdelas eller utskiftas, i den mån utdelat eller utskiftat belopp ej överstiger 70 procent av fondskattetaxerat belopp, d. v. s. vad som återstår av sistnämnda belopp, sedan skatten betalts.

Fondskatt är inte avsedd att träffa orealiserad värdestegring, säger kommittén. Med fondskattetaxeringen blir därför förenad rätt att utköpa företagets tillgångar på så sätt, att delägarna ger att utan skattepåföljd förvärva företagets fasta och lösa egendom till företagets anskaffningskostnad samt att vid senare försäljning av denna egendom räkna sig tillgodo företagets innehav av densamma. Till sist är att nämna, att fondskatten skall betalas med 1/5 under vart och ett av de fem åren närmast efter taxeringsåret. I enstaka fall skulle rikskattenämnden äga medge betalning under tio år.

Bandyklubbslag blev pojkes död

ÖREBRO (TT).

En 13-årig pojke Bo Ekelöf i Latorpsbruk har avlidit på Örebro lasarett till följd av skador som han ådrog sig under bandyspel på nyårsdagen. Pojken fick ett slag i huvudet av en bandyklubba och cyklade därefter två km. till sitt hem men blev illamående och fördes till lasarettet i Örebro, där man trots stora ansträngningar inte lyckades rädda hans liv. Han var enda barnet till fastighetsägare Gunar Ekelöf och hennes maka.

Adam frestade Eva med päron

Ett bortskänkt päron blev den indirekta anledningen till att en 79-årig pensionär, Alexander Sterner häromdagen gifte sig med fyra år äldre Hulda Charlotta Eriksson. De båda har tidigare bott var för sig i Älfstorps kommunalhem i Nora, men togo före nyårsafton flyttade de samman sedan de vigts av kyrkoherde Enar Landgren i Nora.

Det började som sagt med ett päron. Stener hade varit inne i staden och han kom tillbaka till kommunalhemmet med en påse päron. Hulda Charlotta satt i hallen och när han fick se henne tog han fram ett päron och gav henne. Hon blev glad över den vänliga gesten som så småningom följdes av flera. I augusti förlovade paret sig och nu är de förenade i äktenskap. De trivs bra tillsammans, säger de och tillägger att de sätter stort värde på varandras stöd nu på ålderdomen.

Bruden har tre barn, en dotter på 60 år och två söner i 50-årsåldern, samtliga bosatta i Amerika. De har ännu inte fått veta nyheten om mammas äktenskap. Alexander Sterner har tre fosterbarn, 27, 37 och 47 år gamla. Inte heller de känner ännu till som hänt. Det skall bli en överraskning, förklarar de gamla.

De vises stjärna

Av GUSTAF LANDIN

Vise män kallar Bibeln en prästkast som hos meder och perser var såväl präster som lärda i hemlig kunskap. — Mycket var ju på deras tid hemligt som nu är allom uppenbart. — Profeten Daniel fick ett sådant ämbete i Babel ty han omtalas ju som en mycket vis man sedan han uttytt storkonungens drömmar.

Betlehemsstjärnan har även blivit kallad De vise männens stjärna. Den är fortfarande aktuell varje jul. Som åskådlig symbol var den dock hos oss mer populär på den tiden — kanske för ett halvt sekel sedan — när "stjärngossar" gick från hus till hus i stad och by med en stor pappersstjärna, i vilken ljus lyste, och sjöng "Stjärnsången".

För att någorlunda få en rätt uppfattning om de vises stjärna eller betlehemsstjärnan bör man göra klart för sig vad de vise männen verkligen trodde sig veta om stjärnor. De var ju astrologer eller stjärnkännare, men betraktade och studerade inte stjärnsystemen som nutidens astronomer. De saknade antagligen tekniska och teoretiska möjligheter därtill. Som stjärnkännare eller astrologer trodde de sig kunna i stjärnorna eller himlakropparnas ställning beräkna och förutsäga kommande händelser ohc framförallt människors öden.

Betlehemsstjärnan, som enligt Matttus upptäcktes av astrologer, var antagligen en sällsam företeelse. Man har diskuterat dess verklighetsvärde, men många av oss vill inte, att dtn alldeles skall skymmas bort av kritikens skugga. Vi vill åtminstone behålla den som en av jultidens även i djupare mening vackraste dekorationer. "Barnen och herdarna följa dig gärna, Betlehems stjärna" (V. Rydberg)

Det för oss sällsamma är, att astrologerna färdades från "Österns länder" såsom Arabien, Eufratländerna m. fl. till Palestina för att söka en nyfödd konung emedan de "sett hans stjärna i öster". Sedan de besökt Jerusalem fortsatte de till Betlehem — 10—12 km. väg — och, säger Matteus, "stjärnan som de hade sett i Östern gick framför dem, tills den kom över det ställe där barnet var".

Förestående citat har föranlett somliga tro att den vandrande stjärnan varit en komet eller meteor, vilket förefaller lekmannen orimligt. Mer tilltalande är astronomen Keplers mening, att vid Jese födelse planeterna Jupiter, Saturnus och Mars sammanträffat och gemensamt — så vitt man då kunde se — bildat liksom en fixstjärna av ovanlig skönhet. När Kepler år 1603 iakttog en dylik stjärnförening tänkte han på betlehemsstjärnan. Den underbara stjärna (eller stjärnbild) Kepler såg beskrev han som en ny fixstjärna av ovanlig glans, "vilken för någon tid strålade som den skönaste, härligaste fackla, driven av en stark vind, flammande och gnistrande. Ett övermåttan stort Guds underverk!" utbrister den fromme Kepler.

Inte underligt, att den gudfruktige vetenskapsmannen tänkte, att så praktfull, så utomordentligt skön, måste den stjärna ha varit som strålade över det mörka stallet i Betlehem. Där vilade ju barnet som i sinom tid framträdde som "världens ljus".

Bland moderna exegeter finns sådana som karaktärisera evangelierna som kultlegender. Dessa innehåller dock material från den äldsta lärjungekretsen, uppgifter av högt historiskt värde. Bland de kultlegender som anses mindre värdefulla inräknar dessa kritiker även berättelsen om betlehemsstjärnan.

Visserligen har det ingen avgörande betydelse varken för vår religiösa tro eller vår salighet om betlehemsstjärnan en gång strålat över Judaland eller om det endast är en myt eller en dikt. Men de flesta av oss kan väl knappast tänka sig staden Betlehem på sin klippa höljd i djupt mörker i den natt då en av mänsklighetens allra största föddes. Det känns som oavvisligen nödvändigt, att himlen låter ett härligt klart ljus lysa i denna oförgätliga natt över den världshistoriskt betydelsefulla födelsen i Betlehem.

För den som tror betyder det föga att astrologer och astronomer inte nu eller tidigare kunnat identifiera denna stjärna bland stjärnehoparna i världsrymderna. — Det är ju nästan omöjligt att finna en knappnål i en höstack. Bilden är i sammanhanget torftig, men för de flesta av oss säger den mer än talet om att söka en enda stjärna i dess snabba färd inom något av Vintergatans stjärnmoln, bland nebuloser, eller i en världsrymd som le flesta människor inte kan göra sig något begrepp om.

Den som tror, att berättelsen om betlehemsstjärnan är grundad på historiska fakta skadar ju därmed inte sig själv eller andra. Man behöver inte heller med skäl betraktas som efterbliven och omodern om man i denna sällsamma företeelse vill se något säreget, underfullt.

Det finns inte heller någon anledning att ovillkorligen lita till att "legenden" om betlehemsstjärnan har sin rot i den mycket gamla föreställningen, att en stjärna tändes vid varje människas födelse och slocknade vid hennes död. Själv har jag ett minne som ligger cirka 65 år tillbaka i tiden. De vuxna brukade säga, att när en stjärna "föll" dog en människa eller man menade, att då "steg en själ upp till Gud". Man ansåg troligen att stjärnan gav plats i himlen för en människosjäl.

Detta var visserligen naivt och ologiskt tänkt, men hur ofta har inte den barnsliga fromheten varit mycket större och rikare än den fullvuxna självsäkerheten inför företeelser och kunskaper som är "över allt förstånd". Och på tal om betlehemsstjärnan förnimmer jag ännu i denna stund den okonstlade fromheten och barnsliga tron vara både inehållsrik och vacker. Därtill mycket värdefullare än det antireligiösa spekulerandet det materialistiska filosoferandet om Gud, tiden och evigheten, som pressar ned människovärdet till en lerklump — eller en aktiepost.

Betlehemsstjärnan strålar över andliga värden, den lyser förklarande över vår tillvaros många frågor emedan den är Människosonens stjärna, vilken liksom Kristus själv lyser i mörkret. Ingen av oss skulle vilja — om det vore möjligt — bli försatt tillbaka i tiden så långt, att man med ens stod bland vikingatidens kämpar och tvingades in i den tidens barbariska seder och bruk.

Det som förvandlat, förädlat vårt folk är kristendomen. Det som lyft samhället till välstånd och lagstadgad inbördes hjälpsamhet är i grunden inte politiska och sociala idéer utan den kristna tanken och andan. Det är, bildlikt talat, i betlehemsstjärnans belysning vårt folks ledare långt om länge gripits av idéerna om allmänt socialt välstånd. Egoismens djupa skuggor har måst vika för altruismens ljus som har sin outtömliga källa i Människosonen och hans broderskapslära, hans rättfärdighets- och kärleksförkunnelse. Och över allt detta ser vi liksom betlehemsstjärnan sprida sitt klara härlighetsljus.

Efter vad som här nedtecknats förefaller det författaren som om betlehemsstjärnans ljusknippen sökte sig ut över världen, att den lyser över nöden, orättfärdigheten, egoismens urtroll, över all människofientlig ondska, som varje dag ger oss vittnesbörd om. Ja, stundom kan man undra, om det fridens och rättfärdighetens ljus kristendomen tänt skall släckas eller avskärmas av ytligheten, halvheten och likgiltigheten. Vill man mähända med "våra milda ljus och våra nya seder" ersätta kristendomen? Den kan dock av intet ersättas.

Enleveringspolitik efter kärlek vid första drinken

EDINBURGH (TT — Reuter)

Enleveringsromantiken tycks fortfarande leva kvar trots ökade levnadskostnader och indexbaserade löner. Men om den kvinnliga parten är prinsessoch miljonärsdotter kanske detta i viss mån förklarar saken.

Historiens huvudpersoner är den 18-åriga mörklagda Maria Isabella Patinoy Bourbon och 20-årige eleganten James Goldsmith med den traditionella Eton-bakgrunden. Marias fader är den i Paris bosatte tenn-magnaten Antenor Patino, vars far på sin tid var Bolivias sändebud i Paris, och hennes moder är Niece till framlidne kung Alfonso av Spanien. Maria har själv gott om pengar, så några slitningar på det hållet har det inte varit. Men fadern är inte särskilt road av sin svärson in spe och är för närvarande på jakt efter det unga paret som har stuckit iväg till Edinburgh, denna romantiska stad där ungdomar kan få gifta sig utan att behöva bry sig om den brittiska lagens bestämmelser om nödvändigheten av föräldrarnas samtycke till ett giftermål.

Det hela började under kröningsfestligheterna i somras i London där de unga tu träffades på ett cocktail party. Det blev kärlek vid första drinken. Tennmagnaten rynkade dock avgjort på ögonbrynen då han fick höra talas om dotterns varma känslor och sände iväg henne så långt bort han i en hast kunde tänka sig nämligen till Marocko i sällskap med lämpligt förkläde, furstinnan Windisch-Graetz, härstammande från den österrikiske fältmarskalken furst Alfred av Windisch-Graetz som 1848 betvang resningen i Prag och senare erövrade det upproriska Wien. Men James Goldsmith, som i förbigående sagt är direktör för sju bolag vilket sannerligen är raskt marscherat för en 20-åring, var inte den som tappade sugen. Han kom underfund med vart flickan sänts och hyrde strax ett flygplan för 1,200 pund (cirka 17,000 kr — en bagatell). Men fadern hade fått nys om James flygplaner och i samma ögonblick som hans plan startade, kallade han hem Maria till Paris. Dottern var emellertid inte heller så bortkommen utan väl hemma i Paris smet hon från furstinnan-förklädet och ringde till London dit James nu hunnit återvända från sin utflykt till Marocko. Nästa resmål blev nu Edinburgh med sina behändigare giftermålslagar, och dit for också efter några dagar fadern med sin advokat i släptåg. Så nu får vi se hur det går.

Jaktkamraten drunknade i vak

Fyrtioettårige banbiträdet Tage Höglund i Vedevåg drunknade på söndagsförmiddagen i sjön Skillingen. Han hade gjort upp med en kamrat, Ragnar Pettersson, om att träffas vid sjön. Denne såg emellertid inte till honom där utan tog därför kontakt med en kusin till Höglund, Gideon Höglund. Vid sjöstranden anträffade de Tage Höglunds gevär och fiskeredskap och i en vak ute i sjön flöt hans ryggsäck. Pettersson begav sig i väg för att skaffa hjälp, och när han kom tillbaka hade Gideon Höglund gått ned sig i vaken. Med hjälp av en åra hasade sig Pettersson ut på den tunna isen och lyckades dra upp den nödställde. Tage Höglund anträffades efter ett par timmar på tre meters djup.

Kullblåst träd mc-förares död

En svår olyckshändelse inträffade på måndagsmorgonen vid Munkarps kyrka, där en ung man, bagaren Arne Axelsson från Stockamöllan på väg till sitt arbete i Sehag, i stark fart med sin motorcykel körde på ett nedblåst träd.

Vid kollisionen med trädet slungades mannen upp på trädet medan motorcykeln åkte under det. Skadorna var så allvarliga att han genast avled. Arne Axelsson var född 1929 och sörjes närmast av föräldrar.

Svenskar saknar skapande fantasi

STOCKHOLM

Vi svenskar kan först som sist erkänna att vi inte är ett folk med skapande fantasi och färgsinne, men vi är duktiga tekniker, skriver Daga Selander i tidskriften Dammodebranschen. Därför har vi stort behov av konstnärliga insatser i vår nyttovaruindustri. Här har Slöjdföreningen gjort behjärtansvärda insatser — inte minst på keramikens område.

Men hur ser det ut på klädernas och textiliernas område? Så länge slipsar med nakna kvinnofigurer bland vajande palmblad tillverkas eller importeras för vår ungdom och så länge tröjor för våra småpojkar förs i marknaden med stålmän, fantomer och andra seriefigurer i mönster frågar man sig hur dessa framtida kulturbärare, som ges en så dålig start på smakens vingliga stråt, en gång skall utforma sina hem.

Dessa reflexioner ger en bakgrund till några önskemål, som även gäller både konfektionen, inte de haute couturebetonade konfektionärer som ju arbetar med egna formgivare och modellörer, utan även representanterna för massfabrikationen, serietillverkningen, de billiga kläderna och textilvarorna.

Att en skapande konstnärlig kraft inte ofta tas i anspråk för en billig tillverkning beror väl på kostnaden. Huvudsaken blir här att få fram en billig produkt, och då tycker man inte allmänheten med fog kan ha några pretentioner på god smak i form och färg. Men vore det inte för dessa fabrikanter en ur kostnadssynpunkt acceptabel lösning att vid behov konsultera en "industrial designer", man eller kvinna, för att få fram en vackrare och bättre vara, som skulle ge allmänheten större tillfredsställelse och minska detaljisternas realisationsbehov?

Marknaden är i dag betydligt hårdare och mer svårbearbetad än för bara ett par år sedan. Folk håller mer på slanten, och ungdomen är betydligt mer avancerad och kritisk i sin smak. De unga kompromissar inte gärna. Förr knåpar de själva ihop sina plagg i oerhört tyg och färg än de köper okritiskt hopkomna plagg i fel färger.

Det är fel att köpa billigt om varan är ful. Men det är aldrg fel att köpa billigt om det köpta estetiskt sett håller måttet. Många gånger gör kommersiella synpunkter sig breda på bekostnad av den goda smaken. Många gånger finner man anledning fråga sig: Måste jag köpa detta fula för att jag inte har råd att köpa det vackra?

MARACAIBO, Venezuela (AEP)

Amerikanska antropologiska institutionen vid Californiauniversitetet har nyligen utrustat en expedition under ledning av professor Preston Holder för att utforska motilonindianernas land, endast omkring 120 kilometer från Maracaibo, Venezuelas näst största stad. Det gäller här en indianstam som behärskar ett ganska stort område och vars befolkningsantal uppskattas till omkring 15,000 personer. Men man vet knappast någonting om denna stam. Ingen vit man har någonsin fått återvända till civilisationen sedan han kommit i kontakt med motilonindianerna. Ingen indian av denna stam har någonsin uppsökt de vitas bosättningsområden och vad man ryktesvis vet om motiloner beror på andra indianers berättelser.

Ända till dags dato finns endast stammens i strid efterlämnade döda som vittnar om motilonernas existens och levnadsvanor. De lever fullständigt isolerade i svårtillgängliga trakter vid gränsen mellan Venezuela och Columbia och de för ett evigt och beslutsamt krig mot den vita civilisationen. Professor Holder försökte för några veckor sedan att med sina medarbetare i en pansrad motorbåt längs en flod komma fram till källorna, där motilonindianernas samhällscentrum förmodas ligga. Längs flodens stränder utplacerades många gåvor, livsmedel, knivar, tobak, textilier o. s. v. Motilonindianerna hämtade gåvorna utan att expeditionen såg en skymt av dem. Motilonerna fäste knivarna på pilar och beskö från bakhåll expeditionens båt utan att den skulle ha kunnat nå angriparna.

Vita mäns avkomlingar

En gammal saga lever kvar bland folket i västra Venezuela. Tyska kejsaren och spanska kungen Karl V, under 1500-talet härskare över Sydamerika skulle ha givit Venezuela i pant åt en köpmännens förening i Augsburg. Från Augsburg begav sig då en expedition ut, den omfattade 200 tyska och spanska sjömän och köpmän. Dessa män kom till Venezuela och in i motilonindianernas område. De råkade i strid med infödingarna och de vita skulle då ha dödat alla män i denna stam. Men de återvände inte utan intog de dödas ställe. Tyskarna och spanjorerna gifte sig med motilonkvinnorna och övertog herraväldet över djungeln och floderna. Den nuvarande motilonstammen skulle enligt den gamla berättelsen bestå av avkomlingar efter dessa européer. Motilonerna är, så berättas det, nästan vita och i rashänseende liknar de européerna.

Motilonindianernas rike tillhör juridiskt sett det amerikanska oljebolaget Standard Oil som äger större delen av Venezuelas oljekällor. I de otillgängliga trakterna finns stora oljerikedomar varför bolaget självklart är angeläget att ta trakterna i besittning.

Ingen har tagits levande

Antingen bör indianerna trängas ut eller också måste de sluta fred med oljebolaget. Men indianerna fortsätter sitt krig, de dödar alla vita som närmar sig urskogarna. Att samtidigt de vita dödar många indianer hindrar inte motståndsmännen att fortsätta med det grymma och meningslösa försvarskriget. Det hände ibland att indianerna i byte fick hela lådor med skjutvapen. Men de behöll inte vapnen, de hittades senare orörda på samma plats. Indianerna för sitt krig enbart med pil och båge och med stenar. De organiserar alltid sina överfall under mörkrets skydd. Ingen motilon har någonsin infångats levande.

*

Nu skall oljebolaget omge området med taggtrådsstängsel. Urskogarna skall huggas ner bit för bit. Därmed skall indianerna tvingas till kapitulation. Rörande detta krigs utgång kan inget tvivel råda. Motilonstammen kommer att falla undan för tekniken som nu satts in mot dem.

ETT BOVSTRECK

av Roy Williams

Utanför en av Paris' största juvelaffärer höll en dag vid middagstiden en stor lyxbil, ur vilken steg en vacker, mycket distingerad dam, som meddelade juveleraren att hennes svärmor, grevinnan Vernicourt, vistades i Paris några dagar för att göra de nödiga inköpen till sin nieces utstyrsel. Nu hade grevinnan emellertid insjuknat och därför undrade den eleganta damen om juveleraren ville sända några juveler till det hotell, där grevinnan tagit in. Han skulle i så fall skicka smycken till hotellet till ett belopp av 50—60,000 francs. Juveleraren kände mycket väl till namnet Vernicourt, en av Frankrikes äldsta grevesläkter, och den unga dam, som framförde beställningen, gjorde också det mest trovärdiga intryck. Det oaktat inprändade juveleraren, som var en försiktig herre, hos den expedit, som skulle överbringa juvelerna, att visa största möjliga försiktighet och uppmärksamhet samt ålade honom i synnerhet att inte lämna juvelerna, som representerade en förmögenhet på flera hundra tusen francs, ur sikte.

Grevinnan Vernicourt hade tagit in på ett av världsstadens allra förnämsta hotell och hade hyrt en magnifik svit samt medförde egna tjänare. Expediten mottogs av en av dessa och fördes in i en salong, där han genom en dörr som stod på glänt kunde se in i ett sidorum, i vilket en gammal förnäm dam låg halvt upprätt i sin säng och valde bland vita sidentyger. Flera personer sysslade omkring henne, däribland även hennes blivande svärdotter. Expediten hörde den unga damen säga:

— Ah, här har vi smyckena som juveleraren skickat hit — nu kan vi välja ut vilka vi vill ha.

Den unga damen kom ut i salongen och hämtade egenhändigt det lilla skrinet med dess dyrbara innehåll för att visa smyckena för grevinnan. Om expediten möjligen hyst några misstankar, så måste dessa nu försvinna, till på köpet stod dörren till sidorummet fortfarande öppen och han såg, hur grevinnan prövande höll det ena sköna collieret och armbandet efter det andra upp mot ljuset och uppmärksamt betraktade såväl stenarna som arbetet. Men antingen det nu kom sig av den härmed förenade ansträngningen eller att grevinnan svimmade, alltnog, plötsligt sjönk hon tillbaka mot kuddarna och expediten hörde hur svärdottern ängsligt utbrast:

— Oh, hur är det fatt? Fort, kalla hit en läkare!

På en ringning på ringklockan störtade en betjänt in som hastigt fick i uppdrag att hämta en läkare och efter tio minuter kom också denne skyndsamt genom salongen, där han hälsades med de bekymrade orden:

— Det var då väl att ni kom, herr doktor. Grevinnan har svimmat!

Doktorn fördes in i sidorummet och stängde dörren efter sig. För expediten var denna situation ytterst pinsam, men han måste ju ge sig till tåls, tills grevinnans svimning var överstökad och läkaren avlägsnat sig.

Men det dröjde en halv, det dröjde en timme, och grevinnans tillstånd tycktes vara betänkligt, ty där inne i rummet samtalade man endast i viskande ton. Det gick två timmar, innan slutligen expediten, slagen av en fruktansvärd misstanke, närmade sig dörren. Skulle han ... vågade han ... nej, han vågade inte tänka tanken till slut ... men så slutligen tog han mod till sig ... ryckte upp dörren — — — rummet var tomt!

Allt hade endast varit en komedi, grevinnan, läkaren, betjänterna, alltsammans var blott en listig fälla, ett genialiskt bedrägeri, som spelat en förmögenhet i händerna på tjuvarna.

LAHOLMS TIDNING -- ENDA TIDNING SOM UTGIVES I LAHOLM

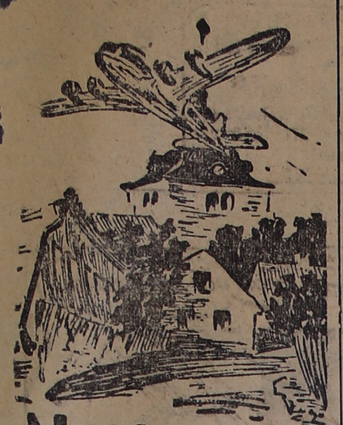

Nytt och flytt

Dagens namn:
AUGUST.
Solen går upp kl. 8.55 och ned kl. 15.42.

Morgondagens namn:
ERLAND.
Solen går upp kl. 8.54 och ned kl. 15.44.

— Jag kan inte förstå, var jag har gjort av penseln!

Specialisering

Har ni hört historien om tidsstudiemannen, som kom in till frisören? Han tyckte han fick vänta för länge, och så snart han satt sig till rätta i stolen inledde han en liten föreläsning.

— Här betjänar ni folk precis som för 50 år sedan, sa han. Det är inga moderna tag. Varenda industri producerar mycket mer än förr pr arbetare, men inte klipper ni folk fortare nu än förr. Arbetet borde specialiseras . . .

Nu hade frisören klippt ena sidan av huvudet på honom. Frisören lade ned saxen, tog av honom det vita överkastet och sa

— Två och femtio.

— Vad nu, utropade tidsstudiemannen. Ni har ju bara klippt halva huvudet.

— Javisst. Jag klipper bara högra sidan. Nu får ni gå till min kollega ett par kvarter härifrån. Han klipper vänstra sidan. Det är specialisering.

— Jag är också jägare — autografjägare.

Restaurerade ordspråk

Gå ej över ån efter vatten, re hellre.

Den illa gör får försvarsodvokat

Bättre en fågel i handen än tio i handeln.

En sådan kyss till och jag är förlovad.

Tiderna försämras och vi med dem.

En vacker flicka kommer sällan ensam.

Hermods-elevernas EXAMENSRESULTAT 1932-53

STUDENTEXAMEN varav 65 under 1953 — 1405

HANDELSGYMNASIE-EXAMEN varav 22 under 1953 — 99

REALEXAMEN varav 62 under 1953 — 1891

Dessa siffror visar, att Hermods erbjuder en väl prövad och säker väg för den som vill avlägga real- eller studentexamen.

HERMODS
Slottsgatan 24 - Malmö

Hinneryds församlings kyrkokrönika år 1953

Av kyrkoherden BENGT ANDERSSON

Årets kyrkokrönika har kunnat skrivas med stor tacksamhet mot Gud för många påtagliga glädjeämnen i församlingens liv.

Ett utav de första och största glädjeämnena, när det gäller de yttre tingen, är att Hinneryds pastorat har fått behålla sin självständighet. Pastoratet har målmedvetet arbetat för den saken och icke försummat något av det som kunde göras. Den sista fasen var uppvaktningen hos ecklesiastikministern i januari månad. I denna uppvaktning deltog landstingsmannen Peter Andersson, Sjöatorp, och hemmansägaren B. F. Svantesson, Rävhult, samt såsom adjungerad ledamot riksdagsmannen Fritiof Karlsson, Nöttja. I konseljen den 23 januari beslöt regeringen i ärendet att Hinneryds pastorat skulle få bestå. Därmed följde att den vakanta kyrkoherdetjänsten fick återbesättas med ordinarie innehavare. Tillsättningsproceduren blev dryg, enär vid ansökningstidens utgång endast en sökande anmält sig. Vid den förnyade ansökningstidens utgång tillkom ytterligare en sökande och efter provdagar och frågodag i juni månad förrättades valet av kontraktsprosten Yngve Ahlberg den 5 juli, varvid undertecknad valdes och tillträdde tjänsten den 1 augusti. Den högtidliga installationen i ämbetet ägde rum Tjuguandra Söndagen efter Trefaldighet av biskopen Elis Malmeström, som därvid talade över ordet i Apg. 7:38 b: "Han undfick levande ord för att giva dem åt eder".

Samma personal som föregående år har tjänstgjort i kyrkan. Kyrkoväktaren har under året fått sin lön nyreglerad.

Kyrkan har också under det gångna året blivit ihågkommen med vackra gåvor. Sålunda har de tre systrarna, fru Edith Engström, Stockholm, fru Frieda M. Olson, Fresno, Californien, USA, och fru Ebba Bodén, Fresno, Californien, USA, samtliga födda Gustafsson och bördiga från Hamphult och konfirmerade i Hinneryds kyrka, till minne av sina framlidna föräldrar och tre syskon skänkt ett violett och ett grönt underantependium till kyrkans altare. De invigdes högtidligen av kontraktsprosten Yngve Ahlberg, som talade över 1. Kor. 13:8: "Kärleken förgår aldrig". Akten ägde rum i samband med Fastlagssöndagens högmässa. Fru Martha Lundstedt, Vivljunga, har skänkt kyrkan en duk med spets för sakristians bord, en täblett, två servetter samt två dukar för kyrkans kollektskål. — Tillstånd att uppsätta tornur å kyrkan har ännu icke erhållits.

Under året har sakristian förbättrats väsentligt, trappnedgången till kyrkans källare har ombyggts, ny duk har anskaffats till altarrunden m. fl. smärre ting. Kyrkans brandförsäkring har höjts från 200.000 kronor till 800.000.

Den nya kyrkogården har under året färdigställts. Kostnaden belöper sig till c:a 92.000 kronor. Kyrkogården fick sin högtidliga invigning på Sextonde Söndagen efter Trefaldighet, varvid kontraktsprosten Yngve Ahlberg officierade och talade över Uppenb. 21:2—3: "Se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo ibland dem, o. de skola vara hans folk; ja, Gud själv skall vara hos dem och avtorka alla tårar från deras ögon. Och döden skall icke mer vara till, och ingen sorg eller klagan eller plåga skall vara mer; ty det som förr var är nu förgånget." Prosten Ahlberg assisterades av församlingens kyrkovärdar och grannförsamlingarnas präster. Den första jordfästningen på den nya kyrkogården ägde rum den 4 oktober. En ny gravfond på 2.000 kronor har under året tillkommit. Jordfästningarna har i mycket stor utsträckning förlagts till tiden före söndagens högmässa — en god och tilltalande anordning.

När det gäller gudstjänstbesöken har en noggrann räkning skett hela året, ombesörjd av kyrkoväktaren. De 62 högmässorna har samlat en sammanlagd menighet på 7,393 personer. Det betyder en ökning från föregående år med inte mindre än 3,050 personer. Medeltalet pr mässa blir därmed 119 personer mot 71 året dessförinnan. Denna siffra kan dock inte meddelas utan särskilda kommentarer. Den har uppstått genom särskilt stor tillslutning vid särskilda "evenemang", om man så får säga. Om man räknar bort 18 sådana dagar, som samlat osedvanligt mycket folk, alltså kyrkorådets stora högtidsdagar, församlingens särskilda festdagar samt förrättningarna vid prov, frågodag, valdag och installation, blir återstoden på de 44 mässorna 2,449 personer eller i medeltal 56 pr gång mot 51 året förut. De nämnda högtidsdagarna hade sammanlagt 4,944 deltagare, vilket betyder ungefär 275 pr gång. I kyrkan har dessutom under året hållits fyra passionsgudstjänster med 176 besökare, en särskild nattvardsgudstjänst, en aftonsång, en konfirmation, en skolgudstjänst, en morgonbön samt en nyårsbön, vilka tillsammans hade 824 besökare mot 651 året förut. Allt som allt har alltså i kyrkan vid offentliga gudstjänster samlats 8,217 människor mot 4,994 år 1952. Med sådana siffror för ögonen måste man dock tala försiktigt om "de tomma kyrkorna". Därtill kommer alla de, som infinna sig i kyrkan vid bröllop och begravningar utan samband med gudstjänster.

Utom kyrkorådets regelbundna högtidsdagar har församlingen detta år haft ett flertal särskilda sådana. Dit kan räknas Septuagesima, då i samarbete med SLU en ungdomsgudstjänst var anordnad, varvid missionssekreteraren pastor Hjalmar Brundin, tjänstgjorde. Dit hör också invigningen av de nya antependierna på Fastlagssöndagen. Jungfru Marie Bebådelsedag blev en stor dag, då kyrkoherden Astolf Olofsson, Kristvalla, predikade och fru Ewa Gowenius, Gårsdby, talade så varmt för mödrabaracken i Uelzen-lägret att offret uppgick till 1.128 kronor. Långfredagens båda gudstjänster blevo särskilt minnesvärda genom att församlingens gamle präst, kyrkoherden em. S. Sandelius, Jönköping, då predikade. Andra Söndagen efter Påsk var konfirmandernas första nattvardsgång. På Fjärde Söndagen efter Påsk hade 1903 års konfirmander inbjudits, varvid komministern Nils Nyström, Drev, predikade i den kyrka, där hans fader för 50 år sedan förrättat konfirmationen. Heliga Trefaldighets dag var i fjol Mors dag, då kyrkoherden Kjell Hagberg, Södra Unnaryd, officierade. Alla mödrar i församlingen hade fått en särskild inbjudan till denna gudstjänst och barnvakt var då anordnad i prästgården. Provdagarna frågodagen och valdagen samlade betydande menigheter. Likaså De gamlas dag på Elfte Söndagen efter Trefaldighet. Det samma gäller givetvis också kyrkogårdsinvigningen och kyrkoherdeinstallationen.

Hinneryds SLKF har haft 12 kyrkosöndagar — mycket ojämnt besökta. SLU har utom den redan nämnda kyrksöndagen dessutom haft kyrksöndag på Midsommardagen.

Ett försök under februari—maj med kyrkbilar från de olika byarna gav ett föga uppmuntrande resultat.

Till gudstjänstens nögtidlighet och församlingens glädje har kyrkokören under året sjungit vid vissa gudstjänster under ledning av kantor Carl Ström.

Kyrkliga söndagsskolans år har varit särskilt gott. Över 40 elever äro inskrivna och har besökt ansiktena mycket regelbundet. Sommarfesten hölls Annandag Pingst i Pjätteryd och julfesten Söndagen efter Jul i kyrkan och i bygdegården Gustafsborg i samarbete med SLKF. Fru Anna Johansson, Rimshult, är en högt värderad medhjälparinna i söndagsskolans arbete. Tre högmässor har anordnats som barngudstjänster, nämligen Annandag Påsk, Den helige Mikaels dag och Söndagen efter Jul. De har besökts av 362 personer. Lägger man därtill en skolavslutningsgudstjänst blir antalet 512.

Konfirmationen ägde rum den

Forts. å nästa sida

En kapplöpning nyårsnatten

Av Karl Williams

Det hade med åren blivit något av en tradition, att Krister Torsson, traktens förmögnaste bonde, skulle ställa till ett nyårsgille för ungdomen i Västeråsens by. Ett stycke utanför byn, just i kanten av Torssons inägor, låg en gammal knuttimrad förrådsbod. Ursprungligen hade en av gårdens torpare bott där, men när denne fick utstyckat egen odlingsjord att bruka, byggde Torsson helt enkelt på den gamla byggnaden till en präktig loftsbod, som han sedan använde som förrådsbyggnad. Den där obebodda stugan i utkanten på byn brukade Krister Torsson elda varm och upplåta åt byungdomen, när den ville roa sig ostört, och ibland bjöd också Krister på fägnad vid större högtider. Ty det var på den tiden, då ungdomen ute på landsbygden inte hade så många tillfällen till nöjen och förströelser som nu och då kommunikationerna inte var så bekväma som i våra dagar. Den här händelsen utspelas nämligen i mitten av 1800-talet.

Krister Torsson hade en son, som var tjugofem år gammal, och när ungdomsgillet i den öde loftsbyggnaden denna gång skulle hållas, var det han, som stod för rusthåll och värdskap. Och från det nyårsgillet, som fick en högst dramatisk avslutning, finns ett minne kvar än i dag.

Utanför Västeråsens by står nämligen en stor sten alldeles intill landsvägen, på vilken ett årtal och en klumpigt inhuggen fruntimmersskо finns att se. En del vägfarande undrar än i dag på vad det där konstiga minnesmärket skall betyda, men ortsbefolkningen kan ge upplysning om det. Den står där som ett minne av ett kärleksdrama, och det är just den händelsen, som skall berättas här.

Det var nyårsafton omkring år 1850. Kölden var bitande hård så det gnistrade under den frostblå himlen och isen på den närbelägna sjön var alntjock.

Ungdomen i Västeråsen hade åter samlats till fest och nyårsvaka i ödestugan och denna gång var det, som sagt, Krister Torssons son, den tjugofemårige Olof, som stod för festen. En stor eld flammade i den öppna spisen och på de långa träborden var uppdukat alla sorters välfägnad. Man åt och drack och dansade av hjärtans lust hela kvällen och alla var glada och feststämda.

Men det låg liksom något i luften i alla fall denna årets sista kväll. Där var tre personer med i stugan, som liksom hade allas ögon på sig. Dessa var värden själv, Olof Torsson, en annan ung man i samma ålder Knut Sibbesson, samt en ung flicka vid namn Anna Skytte.

Flickan var obestridligen festens drottning och icke endast det, utan hela den socknens vackraste och stoltaste mö. Hon var också dotter till en sockenpamp, den gamle, före detta riksdagsmannen Nils Skytte i Skyttegården. Hon var lång och smärt och mörk som en natt och den yngling, som råkade titta en smula för djupt i hennes ögon, var såld för tid och evighet. Men Anna var en smula stolt och högdragen och det var inte vilka som helst, som vågade närma sig henne.

Men det var två i detta festlag i kväll, som sedan år tillbaka kämpat om hennes gunst.

Den ene var Olof Torsson och den andre Knut Sibbeson, båda från Västeråsens by. Det var något särdeles underligt med dessa båda unga män. Båda var i tjugofemårsåldern och nästan lika i allt. Storväxta och kraftiga var de båda, söner till ett par av bypåvarna dessutom, så i förmögenhetsvillkor var de också likställda. Den enda olikheten hos dessa ynglingar var, att Olof Torsson var mörklagd och Knut Sibbesson ljus som en nordisk viking. Bra såg de ut båda två och flickornas ögon hängde ofta trådande efter dem på bygatan. Men det hade de ingenting för. Hela byn visste sedan länge att de båda unga männen var dödligt förälskade i Anna Skytte och alla undrade vem som skulle bli den utvalde. Själv hade flickan inte visat att hon gett företräde åt någon av dem. Hon var en smula stolt av sig och tyckte kanske att det roade henne att ha två så förnäma tillbedjare. Dock skulle man, om man forskat djupare, kunnat märka att hennes ögon blickade en aning varmare mot Knut Sibbeson, den blonde vikingen i Tolvmansgården. Men det var måhända endast en gissning.

*

Timmarna gled fort hän i gillesstugan denna köldgnistrande nyårsafton och ungdomen larmade och roade sig av hjärtans lust. Men när klockan började närma sig midnatt blev det plötsligt tyst i stugan. Värden, Olof Torsson, hade hoppat upp på ett av borden och klappade i händerna. All ungdomen stod tyst och på helspänn och undrade vad nu månde bliva.

— Jo, det var ingenting annat än ett nyårsskämt, ropade unge Torsson, där han stod, lång och ståtlig uppe på flakbordet.

— Var och en av ungdomarna skulle avge ett "nyårslöfte" innan klockan slog tolv, sade han skrattande.

Det blev stim och stoj och skratt i stugan och den ene efter den andre måste upp och avge ett löfte, som den gamla leken stadgar.

Just som klockan skridit över tolvsiffran ropade Olof så högt att det hördes genom hela rummet:

— Och jag, ropade han med ett övermodigt leende, lovar, att innan detta nya år nått sitt slut — lyssna nu — lovar att vara gift med den vackraste flickan i byn, nämligen med Anna Skytte!

Det blev sorl och gny och viskningar bland ungdomen vid dessa djärva ord och allas ögon riktades mot den vackra Anna, som stod där med ett spotskt leende på läpparna, tämligen oberörd. Men hennes hy fick en annan färg när Knut Sibbeson hoppade upp på bordet med ett vigt språng och ställde sig bredvid Olof.

— Och jag, sade han med blixtrande ögon, lovar här inför er alla att hemföra Anna Skytte som min hustru före detta nya års slut!!

Om åskan hade slagit ner i rummet, kunde bestörtningen ej blivit större. Det blev så tyst att man kunde hört en knappnål falla och allas ögon hängde vid de båda männen uppe på bordet. Där stod de sida vid sida, starka, ståtliga och jämngoda i allt och betraktade varandra med blixtrande ögon. Slutligen bröt Olof den pinsamma tystnaden i det han klev ner från bordet.

— Vi får väl se vem som segrar, sade han med sammanbitna tänder...

Det blev ingen fart i långdansen kring bordet, som skulle bli den sista för kvällen och den första på det nya året.

Mitt uppe i dansen avbröts den plötsligt av ett rop och Anna Skytte hoppade ur ringen med sin ena sko i handen.

Den hade spruckit mitt itu under dansen. Om allt var beräknat i förväg av henne vet ingen, men med den lilla nätta skon i handen ropade hon skrattande:

— Vem springer hem till riksdagsmannagården och hämtar mig ett par nya skor så att jag kan gå hem!!

Som på kommando rusade Olof Torsson och Knut Sibbeson fram och bägges: "det gör jag" ljöd så enstämmigt att det lät som om en svarat.

Och då den vackra flickan såg sina båda ståtliga tillbedjare sida vid sida, kunde hon inte låta bli att ropa:

— Spring då, den som kommer först med skorna hit han — vinner något!!

— Vinner mig!!

Knappast hade hon yttrat dessa ord förrän Olof och Knut rusade mot dörren och försvann ut i vinterkölden, barhuvade och utan ytterkläder...

Det blev en ohygglig spänning och väntan inne i gillesstugan. Vem skulle hinna först och vinna den vackra riksdagsmannadotterns hand och hjärta månne?

Om en stund var alla så oroliga och nyfikna att de gick ut på gården och ställde sig att titta bortåt byvägen, som låg ljus och tydlig i det starka månljuset. Främst i flocken stod Anna Skytte, blek och allvarsam. Vem vet, kanske var hon ångerfull och orolig inför detta prov som hon ställt i ödets händer.

Nu hade en halvtimme gått sedan de bägge rivalerna rusade ut i vinterkylan för att kappas om ett hjärta och — ett par små skor.

Bland hopen, som väntade andlöst på löparna, ljöd plötsligt ett rop i den stjärnklara nyårsnatten.

— Där kommer de båda två!

Och nu syntes de tydligt på den i starkt månsken badande byvägen komma sida vid sida springande fram emot gårdsplanen.

Alla höll andan och Anna Skytte höll omedvetet handen mot sitt hjärta.

— Gode Gud — vem??

Emot flocken vid byvägen kom de nu, Olof Torsson och Knut Sibbeson i flämtande och vacklande språng. Och nu såg de alla, att de kappspringande ynglingarna höll — var sin sko i handen!

Nu låg Knut en aning före, men upphanns av Olof. De vacklade som druckna båda.

Och nu — nu — Anna var alldeles likblek nu och andades tungt och hörbart — nu låg Olof ett par steg före!

I en sista, förtvivlad kraftansträngning slungade han sig fram före sin rival och räckte triumferande fram den ena skon till Anna, som grep den, halvt frånvarande. Olof sträckte upp båda händerna i luften, famlade mot den likbleka flickan i det han utropade:

— Jåg vann, du är min, käraste!!

Detta var de sista ord han yttrade i detta livet. I samma ögonblick som han sade dem sjönk Olof Torsson ner död i snön framför den älskades fötter...

Loppet hade varit för hårt för hjärtat...

*

På slutet av det nya året gifte sig Anna Skytte med Knut Sibbeson. Men det var vemodsstämning över det bröllopet, över både brud och brudgum. Visserligen älskade de varandra, men det låg en tung slagskugga över dem, skuggan från en död, som givit sitt liv i kampen om en kvinna.

En värdig rival, som både vunnit och tappat.

Många år senare, när Anna blivit gammal och hennes man var död, kom hon på den tanken att låta resa en minnessten efter den man, som egentligen vunnit i kapplöpningen om hennes hjärta. Det var en underlig idé, men kvinnan har i alla tider varit underlig, och stenen står där, som sagt, ännu i dag...

Skönt på visning

Hon hade fått sin man med på en mannekänguppvisning. En dröm till aftonklänning visade sig, vackert framburen av en dröm till mannekäng.

— Ah, suckade hon betagen, vilken sensation den skulle göra på vår bjudning på onsdag.

— Ja, sa han, men bjud med henne för all del.

SAGT och SKRIVET

Även om vi Sverige knappast längre talar om färdknäppar — och bara det är en god sak — så hindrar det tyvärr inte att personer som tagit sig en del "knäppar" sedan obetänksamt nog ger sig ut på färder och framför både motorfordon och ångbåtar.

För dagen föreligger ett helt nytt slag av "trafikfylleri". En dansk läkare varnar kvinnorna för att gifta sig med män som inte är nyktra då de friar. Han anser att en klok flicka inte bör svara ja förrän hon tagit blodprov på friaren och konstaterat att han inte har för hög promille.

Ankapetus i St. T.

Allteftersom civilisationen går framåt går poesien nästan alltid tillbaka.

Thomas B. Macaulay

I förtroliga stunder

Svar till "Fru Alida". Kära vän, visst är det svårt för oss mödrar när barnen gifter sig och lämnar oss. Men vi borde redan tidigt ställa in oss på att detta är livets gång. Vi har själva en gång lämnat våra föräldrar och bildat vårt eget hem, fått våra egna bekymmer, format vårt eget liv. Det är helt enkelt de ungas rätt. Och vi mödrar borde visa barnen vår kärlek just genom att inte gå emellan mor och man, som hon båda håller av. Nej, en klok svärmor tänker inte: nu har jag mist mitt barn, hon tänker: nu har jag fått två barn i stället och så ger hon stora famnen åt sin måg eller svärdotter. Och även om nu magen tyvärr inte bjöd er under julen, så lägg glödande kol på hans huvud genom att istället vänligt och glatt bjuda in de unga och event. också hans föräldrar på litet kaffe i nyårs- eller trettonhelgen. Där det finns hjärterum finns det också husrum och ju trängre, desto trivsammare. Ta det i all enkelhet men visa, att ni nu är beredd på att göra allt på vad er ankommer för att förhållandet ska bli gott och vänskapligt. Det får ni hundrafall igen. Skriv gärna igen och hjärtlig hälsning.

Gallie

Assosiation!

Det hände i en skåneskola

att biologiläraren ville mönstra ut några dubbletter ur sitt herbarium och frågade i en klass om någon ville överta växterna, Lång tystnad. Plötsligt reser sig Nilsson gravallvarlig och anmäler sig.

— Se där, utropar biologiläraren glatt, jaså Nilsson har börjat intressera sig för botanik på sistone

— Tja, genmäler Nilsson lite tveksamt, men så har jag skaffat mig kaniner också . . .

Prenumerera

— Jag kan inte förstå, att så många säjer, att det är så svårt att finna nordpolen, vi ska bara en liten bit rakt fram, och så är vi där!

— Kom här, Plock! Du har ju sett nordpolen förr, men nu gungstol har du varken sett eller provat. Jag har också en fin säng

— Det är visst inget tvivel om, vad herrarna nu kommer att ha för sej, vi skulle ha sagt godnatt till dem, för nu ser vi dem inte de tolv a 24 timmarna!

Med en annons i LT når ni flest sydhallänningar

Mattssons Fastighetsaff.
John Bengtsson. Tel. 29 Laholm.
Förmedlar försäljning av lantegendomar och stadsfastigheter. Förrättar boupptecknings, arvskiften och auktioner.

LAHOLMS TIDNING

TORSDAGEN DEN 7 JANUARI 1954.

Koncentrera Eder annonsering till
LAHOLMS TIDNING
om det är folket inom Laholms tidningsområde som Ni söker kontakt med.

RADIO

TORSDAGEN DEN 7 JAN.

8.15 Vardagsmorgon Därefter: Grammofonmusik
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Grammofonmusik
7.15 Andliga sånger
7.40 Morgonandakt Missionsföreståndare Joh Gustafsson.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15—8.45 Hemmets magasin.
11.00 Musik under arbetet.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt Därefter: Arvid Sundin spelar populärt på piano
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Börsnoteringar
12.45 Ett januarikåseri ur »Ett år med min trädgård» av Karel Capek. Uppläsning av Ingvar Kjellson. (Uppsala.)
12.55 Tidssignal.
13.00 Vi sjunger och spelar i Linköping.
13.40 Döden som kommer till indianbyn. Ester Bolinder berättar.
14.00 Radiotjänsts kammarorkester. Dir.: Lars-Erik Larsson.
14.35—15.00 Ur »Anden i silverkannan» av Yngve Kernell. Uppläsning av författaren.
17.00 Väderlek.
17.10 Signe Wernhagen-Kahlow sjunger. Vid flygeln: Susie Fjällbäck.
17.30 Barnens brevlåda.
18.05 Grammofonmusik. 1. Skånska kavalleriregementets travmarsch (C. F. Bergenstråle) Livgardesskvadronens musikkår. Dir.: Bertil Driving. 2. Min souvenir (Hoffsten-Paxal). Maj Lindström, sång. 3. Dalahambo (Carl Lidman). Carl Jularbos ork. 4. Bella bella donna (Winkler-Holmson). Lars Klintorph, sång. Åke Jelvings ork. och kör. 5. Amorada (Azevedo). Svend Asmussens kvintett. 6. Barnsens födelsedag (Egner-Lönn). Margret Jonsson, sång. Sam Samsons ork. 7. Tangopotpurri. Teddy Petersens ork. 8. Ur »Madame Dubarry» (Millöcker-Backeben). Solister: Sari Barabas och Alfons Fügel. Kör och ork. Dir.: Theo Mackeben. 9. Kinesisk tamburin (Kreisler). Tons., violin. 10. Liebe, du Himmel auf Erden ur »Paganini» (Lehár). Solist: Hilde Güden. The Kingsway Symphony Orchestra. Dir.: Hans May. 11. Tarantella a-moll (Hario Castelnuovo-Tedesco). Andrés Segovia, gitarr. 12. La serenata (Tosti-Cesareo). Beniamino Gigli, sång. Dir.: Dino Olivieri. 13. Ur baletten »Skridskoåkarna» (Meyerbeer). Covent Gardenoperans ork. Dir.: John Hollingsworth.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek. Dagens eko.
19.30 Thores torsdagsträff. Gäster: Sonja Stjernquist och Charles Norman.
20.00 Vilhelm Mobergs dramatik: Mans kvinna. Regi: Bengt Ekerot. Personer: Påvel Gertsson, bonde — Jan-Erik Lindqvist; Märit hans hustru — Margit Carlqvist; Håkan Ingelsson, en granne — Gunnar Hellström; Elna, Märits mor — Aurore Palmgren; Tora, piga i Påvels gård — Märta Dorff; Herman, gårdens undantagsman — Olof Sandborg, Karna, en grannkvinna — Sif Ruud. Handlingen tilldrar sig i Påvel Gertssons dagligstuga i Hägerbäcks by i forna dagars Värend Inledande ord av Vilhelm Moberg.
21.25 Fransk musik spelad av pianisten Georges Bernand, Schweiz.
21.50 Fina falska mynt. Program av Carl-Axel Moberg och Willy Schwabacher.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30 Mannen i

Danska radioprogrammet torsdag

6,00 o 7,00 nyheter. 7,35 grammofonmusik. 8,30 andakt. 12,00 middagskonsert. 13,35 grammofonmusik. 15,30 damernas eftermiddagsprogram. 16,00 sång till gitarr. 16,20 barnprogram. 16,50 pianosolo. 17,40 lätt underhållning. 17,55 språk. 19,15 godnattprogram för de små. 19,35 kabaretorkestern spelar. 20,10 uppläsning. 21.10 symfonimusik. **Andra programmet.** Väglängder 283 och 210. 19,15 bokkrönika. 19,45 Carl Nielsen. 20,10 reportage. 20,50 Mogens Lind-program. 21,35 ungdomsprogram.

FREDAGEN DEN 8 JAN.

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Dragspelsfröjd. (Grammofon.)
7.00 Karin spelar för husmödrarna.
7.40 Morgonandakt. Kyrkoh. Jan Berndes. (Östersund.)
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15—9.00 Lediga platser. Därefter: För operavänner: Ciceron: Per Estreen.
11.00 Musik under arbetet.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Georg Rastenberger, cello. Vid flygeln: Olle Bergqvist. (Gävle.)
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Börsnoteringar.
12.45 Växtodlingen och jordens produktionsförmåga. Prof. Gunnar Torstensson. (Uppsala.)
12.55 Tidssignal.
13.00 Lars Lönndahl sjunger till Nils Sahlbergs ensemble.
13.25 Rytmisk lek för barn. Lilian Runestam.
13.40 Sagohörnet: Max och Adolf på kapplöpningsbanan. Åke Askner läser ett kapitel ur en bok av Einar Knutsson. (Malmö.)
13.55 Taxi! Ett radiospel av Torsten Jungstedt. Medv.: Elof Ahrle, Annika Tretow m. fl. Regi: Ruben Zehlén. (Repris.)
14.30—15.00 Paul Durand, Frankrike, dirigerar Radioorkestern.
16.45—17.00 Lokalt över övre Norrland och Östersund: Sameprogram.
17.00 Väderlek.
17.10 Toget står i 20 minutter. En novell av Arthur Omre. Uppläsning av Jens Gunderssen. (Oslo.)
17.30 Plattkammaren. En jazzig halvtimma med Simon Brehm
18.00 Sven Arefeldt leker på piano.
18.15 Grammofonmusik. 1. High school cadets, marsch (Sousa). Bostons promenadork. Dir.: Arthur Fiedler. 2. Kanske, kanske inte (Reinhold Foiack). Sven Lindberg, sång. Arvid Sundins ork. 3. Cheek to cheek (Irving Berlin). Buddy Cole, piano. 4. Kärleken kommer. kärleken går, vals (Misraki-Gerhard). Stina-Britta Melander, sång. Erik Franks musetteensemble. 5. Wiederhör'n macht Freude, potpurri. Lys Assia och Vico Torriani, sång med kör. Dir.: Willy Mattes. 6. Papillons (Moriz Rosenthal). Stig Ribbing, piano. 7. Dockans sång ur »Hoffmans äventyr» (Offenbach). Solist: Janine Micheau. Paris konservatorieork. Dir.: Roger Desormière. 8. Serenad (Borodin-Heifetz). Camilla Wicks, violin. 9. Quando le sere al placido ur »Luisa Miller» (Verdi). Solist: Giacinto Prandelli. Milanos symfoniork. Dir.: Argeo Quadri. 10. Vals ur »Raymonda» (Alexander Glasunov). The Philharmonia Orchestra. Dir.: Nicolai Malko.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek. Dagens eko.
19.30 Dagens revy. Sketcher och kupletter skrivna i dag.
19.45 Hans-Erik Nääs dragspelskvartett.
20.00 Med Olof Forsén på Västjylland.
20.30 Radiotjänsts symfoniorkester. Solist: André Gertler, Belgien. Dir.: Sten Frykberg. 1. Sinigaglia: Uvertyr till »Grälet i Chioggia». 2. Bruch: Violinkonsert nr 1 g-moll. 3. Sjostakovitj: Symfoni nr 9 op. 70.
21.30 Det viktigaste i vårt lands historia. Riksåklagaren Maths Heuman, prof. Erik Lönnroth och prof. Bertil Ohlin. Samnordisk sändning.
22.00 Maj Lindström sjunger till Knud Möllers ensemble. (Göteborg.)
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.30 Dags för dans.

Danska radioprogrammet fredag.

6,00 o. 7,00 nyheter. 7,35 grammofonmusik. 8,30 andakt. 12,00 Ålborgs stadsorkester spelar. 13,35 middagsföljetongen. 15,30 damernas eftermiddagsprogram. 16,00 underhållning. 16,20 barnprogram. 17,40 konsert. 18,15 Schubert. 19,15 orientering. 19,35 vers och visor. 20,05 teater. 22,15 musik. **Andra programmet.** Väglängder 283 och 210. 19,15 symfonimusik. 19,45 reportage. 20,15 flykten från landet till staden. 21,10 Mozart. 21,30 se det svenska programmet.

Hinneryds församlings...

Forts. fr. föreg. sida.

18 april och konfirmandernas första nattvardsgång andra söndagen efter påsk. Tolv unga har konfirmerats i Hinneryds kyrka, tre i Traryd och en i Örkelljunga Antalet konfirmander är sålunda 16. Under året har 19 barn och fem vuxna genom det heliga dopet upptagits i den kristna församlingen.

Något som fyller pastor med en bävande glädje är församlingens förhållande till Herrens heliga nattvard. Nattvardstillfällen har under året ökats från sju till tolv — konsekvent förlagda till högtider i kyrkoåret eller i församlingen. Nattvardsgästerna har ökat från 222 till 504. Därtill kommer 17 nattvardsgäster vid sockenbud, alltså 521. Även om pastor vet, att vid två tillfällen åtskilliga "utsocknes" voro nattvardsgäster, nämligen vid konfirmandjubileet och installationen, så ser man dock en markant ökning, och det är ingen tvekan om att detta är pastors största glädjeämne under året. Nu ber och önskar han innerligt inför det nya året att denna ökning inte måtte vara en tillfällighet utan fastmer begynnelsen till en stadig uppslutning, när Herrens bord dukas.

Det föreskrivna antalet byagudstjänster, 20 stycken, har under året hållits i Ryds skola. Vänneböke gamla missionshus o. i enskilda hem. Besökarantalet var i år jämnt 700 personer. Tretton andakter har hållits på ålderdomshemmet.

Tvenne församlingsaftnar har anordnats: en i Ryds skola i mars, då stiftsfilmen "I S:t Sigfrids spår" visades av stiftsadjunkten Stig Franzén, samt en i december i bygdegården Gustafsborg, då programmet "Det hände i Betlehemskyrkan", en magnefonupptagning med ljusbilder från den sista gudstjänsten i Rosenius' väckelsekyrka i Stockholm, framfördes av predikanten Sigvard Bengtsson och lantmätaren David Åberg, Ljungby.

Årets åtta husförhör i hemmen har behandlat de tre första buden. Växjö stifts hembygdskalender har sålts i 120 exemplar. Tidningen "Vår Kyrka" utgår gratis till alla kyrkans förtroendemän och anställda. Tidningen "Kyrka och Hem" torde hålla sin ställning.

Kyrkovärden Hjalmar Lundstedt och f. kyrkovärden Thure Jansson, Skararp, representerade kyrkorådet vid en besöksdag å S:t Sigfrids folkhögskola i mars, herr Edvin Kristiansson, Groeryd, var representant för församlingens ungdom vid vintertinget i Växjö i februari, hemmansägaren John Nilsson, Hult, och församlingens kyrkoherde voro ombud vid tjugofjärde allmänna kyrkliga mötet i Stockholm i maj och kyrkovärden Lundstedt var elektor vid val av lekmannaombud till kyrkomötet.

Hinneryds kyrkliga syförening och Hinneryds kyrkliga flickring har arbetat som vanligt. Flickringen höll den 16 december en adventsfest till förmån för sin brudkronefond och fick in brutto 850 kr. Hinneryds Blomsterfond har under året haft inkomster på 3.317 kr., vartill kommer en kassabehållning på 4.266 kr., alltså sammlagt 7.583 kr. Blomsterfonden har bekostat ölandsplattorna på den nya kyrkogården för 4.703 kr.

Vid årets ecklesitstika skogsauktioner sålde boställsstyrelsen å pastoratets vägnar skog för 68.200 kr. En hygglig uppgörelse med Traryds köping angående dispositionen av Kyrkskolan har under året träffats. Därigenom tillförsäkras församlingen lokaler för åtskilligt församlingsarbete. Församlingshemsfonden har under året tillförts 790 kr. jämte räntor.

Årets kollektmedel uppgår till 4.230 kr. mot 4.258 året förut — en ökning med nära 3.000 kr. Detta är ett för församlingen mycket hedrande resultat. Rikskollekterna uppgår till 3.379 kr. stiftskollekterna till 598 kr., församlingskollekterna till 840 kr. och övriga kollekter till 2.413 kr. Detta betyder kr. 4:87 pr invånare mot kr. 2:83 förra året. Till jämförelse kan nämnas att år 1952 var medelkollekten pr invånare i Sverige 67 öre och i Växjö stift 96 öre, men då är endast riks- och stiftskollekter medräknade. Till Svenska Kyrkans Mission gavs i kollekter kr. 1.160. Insamlingen till Olavus Petri-gåvan avslutades under året och inbringade 483 kr.

Församlingens kyrka har hela året hållits öppen alla dagar — säkert till glädje för åtskilliga människor.

Därmed är krönikan strax slut. Vad är nu till sist att säga om det kyrkliga livet i Hinneryd? Är det bra som det är? Onekligen finns här många glädjeämnen. Men att här i Guds hus börja det nya året med att säga: hurra, vad vi är bra! — det vore minst sagt opassande. Det är lögnprofeters sätt att säga: "Allt står väl till, allt står väl till," och dock står icke allt väl **till. Jer. 6:14. Visst kan det se bra ut** med den sammanlagda ståtliga besökarsiffran vid gudstjänsterna — 8.217 — Men den som granskar de siffrorna närmare, ser att det ligger något av den oroliga feberkurvans oberäkelighet över dem. Exempel kunde tagas i mångfald. Så kunde t. ex. Jungfru Marie Bebådelsedag samla 350 människor i kyrkan, medan nästa söndag, den sköna palmsöndagen, inte samlade mer än 11. Julottan kan besökas av 500—600 personer, men annandagens mässa räknade endast 30 personer till kyrkans 900 sittplatser. Det ligger något fläktande över ett sådant gudstjänstliv. Det normala andliga livets jämna, regelbundna pulsslag med regelbunden, trogen kyrkogång finns inte i församlingen mer än på några få undantag. Det oroväckande är alltså att en helt vanlig mässa på en helt vanlig söndag inte kan samla någon större menighet. Det måste vara något extra med mycket skrik och reklam, om en större menigheten kommer då åtminstone. Men i längden kan inte ett andligt liv näras genom sporadiska visiter i Herrens hus. Därför skulle det vara glädjande, om församlingsborna ville komma till kyrkan också vid det helt vanliga tillfället, inte för att se och höra något nytt för dagen, utan helt enkelt för att på kristna människors sätt tillbedja och lova Gud i hans helgedom. Och med den önskan slutar jag min krönika och tillönskar alla i församlingen ett gott nytt år. I Jesu namn.

Låt den nya nådetiden
Av min själ användas så,
Att jag, när den är förliden,
Må för Dig i tron bestå.
Låt från denna dag mig börja
Mera vist för själen sörja,
Leva för den evighet,
Som jag snarligt stunda vet.
(Sv. ps. 463:5.)

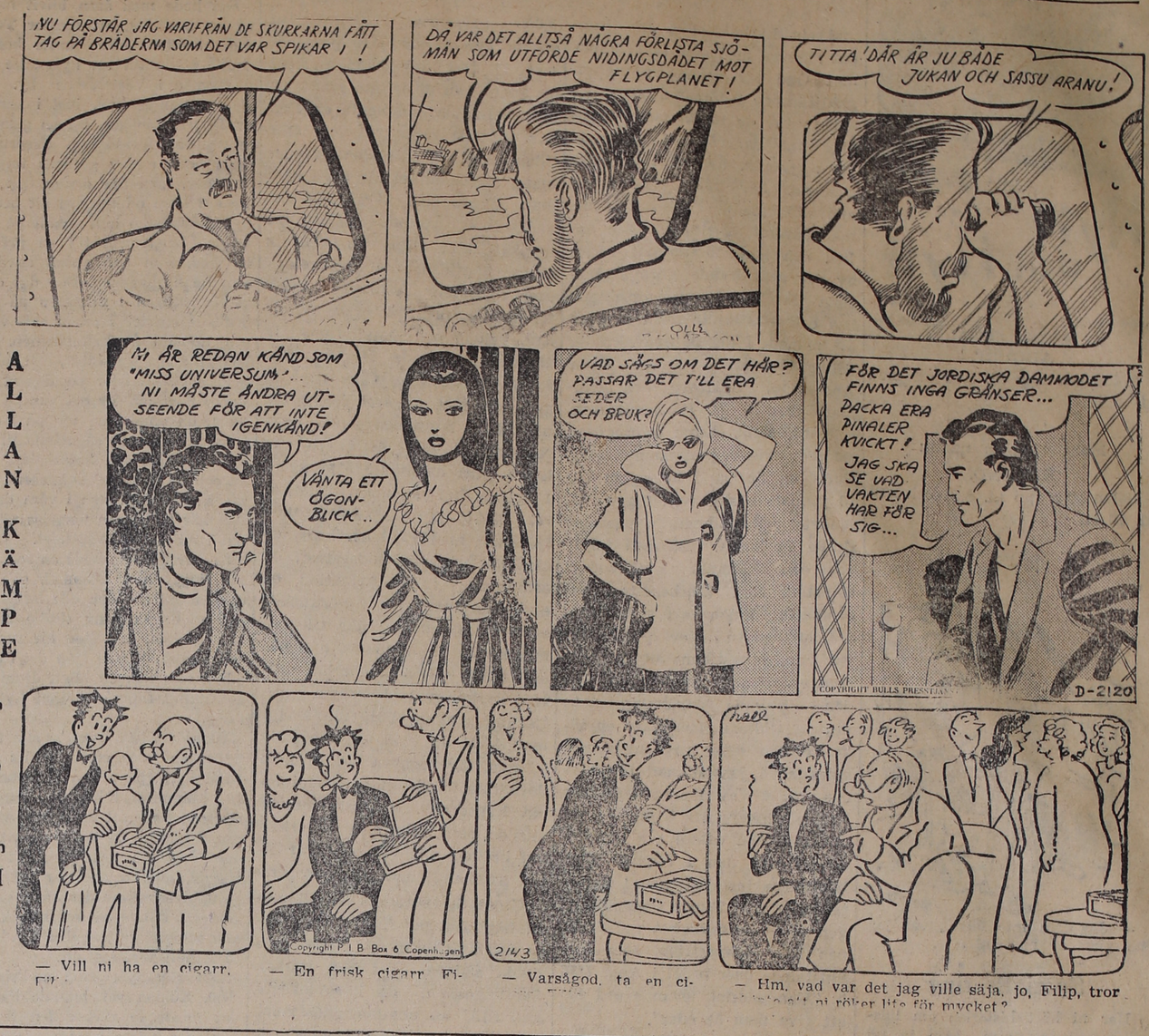

En verklig "julklappsko"

som han har skäl att prisa har arrendator Einar Svensson på Bjällbo gård i Vapnö bland sina 208 nöt i ladugården. Hon har på senare åren allt mer blivit benägen att komma med sina kalvar till julen. För två år sedan kalvade hon på julafton, 1952 gav hon på själva julafton livet åt tvillingar, och — hör och häpna — i julnattens tysta timmar för halvannan vecka sedan nedkom hon med trillingkalvar!

Prinsessebal på Vegeholm.

Raden av de stora slottsbalerna i Skåne på det nya året inleddes i lörd. på grevnin. I. von Geijers Vegeholms slott utanför Ängelholm. De förnämsta gäster-na var givetvis prinsessorna Sibylla, Margareta och Birgitta. I balen deltog närmare 100-talet personer.

Ett ord på vägen

Tänk, min Gud, på allt vad jag . . . har gjort.

Så säger Herren: "Jag kommer ihåg, dig till godo, din ungdoms kärlek, huru du älskade mig under din brudtid, huru du följde mig i öknen. — Jag vill nu tänka på det förbund, som jag slöt med dig i din ungdoms dagar; och upprätta med dig ett evigt förbund. — Jag skall se till eder och uppfylla på eder mitt löftes ord. Jag vet väl vilka tankar jag har för eder, säger Herren, nämligen fridens tankar och icke ofärdens, til att giva eder en framtid och ett hopp.

Så mycket som himmelen är högre än edra vägar, och mina tankar högre än edra tankar. Jag sökte nåd hos Gud, åt Gud hemställde jag min sak, åt honom som gör stora och outrannsakliga ting, under, flera än någon kan räkna. — Stora äro de under du har gjort, Herre, min Gud, och de tankar du har tänkt för oss; dig är intet likt. Jag ville förkunna dem och tala om dem, men de stå icke till att räkna.

Morten Korch

DE RÖDA HÄSTARNA

(42)

Bente teg ett ögonblick, men sedan såg hon fast på honom och svarade: — Om vi vinner i Stockholm så är allt väl, och jag hoppas vi kan stanna här och rida ut stormen. Naturligtvis måste vi också rentvå fars namn.

— Och om det inte lyckas, vad sker då, Bente? Ole besvarade hennes blick med ett skälmskt och muntert leende.

— Då är det bäst att vi skiljs åt. Det var aldrig fars mening att din framtid skulle ödeläggas. Då skall du ta emot Willers anbud ohc hans pengar. Du behöver inte bekymra dig om min framtid. Jag har en gammal halvtant som kan skaffa mig legat. Hon är konsulinna och har goda förbindelser. Jag kan bli upptagen på ett hem för — för vanföra. Bente hade märkbart svårt för att säga det sista ordet och hon blod och såg ned i golvet medan hon famlade med Junkers manke.

— Har du själv skrivit till denna förnäma halvtant? frågade Ole

— Nej, men hon har skrivit till mig, svarade Bente, och jag vet att jag kan lita på henne. Så blir det bäst för din skull, Ole.

— Det är hårda betingelser för Junker och mig. Och om jag nu säger nej, Bente? Ole såg på henne med ett leende, men han var dock allvarlig.

— Men det säger du inte. Vi är goda kamrater, och det är jag glad över, men du kan aldrig komma att älska mig, det vet jag. — Bente talade dämpat, nästan viskande.

— Jag har svarat en gång för alla, Bente, och nu talar vi inte mera om det. Nu skall du tills vidare med till Stockholm. Du skall hjälpa mig med att träna Junker. Men jag är inte riktigt nöjd med idn dräkt. — Ole gick ända fram till Bente och tog henne i armen. Han såg på hennes bruna ridbyxor som var blankslitna och på de små stövlarna, som också var ganska medtagna.

— Gå upp på ditt rum, Bente, där ligger en ny dräkt till dig. sade Ole.

— Nej, men Ole, är det sant? Ja, när du säger det så vet jag att det är sant. Det var alltså därför som mina kläder var borta härom dagen. Får jag gå upp och prova dem med detsamma?

Bente skyndade sig mot dörren, men på tröskeln vände hon sig om och såg på Ole. — O, vad jag är glad, Ole. Du vet inte vad jag har tvättat och borstat de här gamla kläderna, och vad jag har varit ledsen att inte kunna se litet finare ut på resan.

Bente gav honom ett strålande leende och skyndade sig iväg. Ole såg efter henne och gick långsamt upp mot huvudbyggnaden. En besökande väntade honom i vardagsrummet, och medan han ännu talade med gästen, kom Bente in i sin nya riddräkt. Den var mörkgrå och elegant, den satt utmärkt och framhävde hennes lilla vackra gestalt. Ett par små lackerade stövlar fullbordade dräkten. Bente hade aldrig sett så bra ut sedan olyckan, och hon visste det tydligen själv.

När den besökande hade gått, vände hon sig till Ole.

— Jag måste få tacka dig riktigt. Du vet inte hur glad jag är över dräkten. Den sitter utmärkt, och tycker du inte den klär mig?

— Den klär dig förtjusande, sade Ole och betraktade hene.

— Jag hoppas att du inte blir förnärmad om jag tar dig litet om halsen. Bente lät orden följas av handling. Hon tog Ole om halsen och kysste honom på kinden.

— Nu blir du väl inte ond? frågade hon medan hon ännu höll armarna om hans hals. Det var den röda kinden hon vände mot honom, men han betraktade hennes ögon och tyckte att han aldrig hade sett dem så vackra förr.

— Nej, absolut inte, tvärtom, sade han och log mot henne.

— Och du är heller inte ond för att du skall till Stockholm.

— Jag är gladare över det nu än någonsin, svarade Ole. Jag längtar bara efter att få komma iväg.

Samma eftermiddag skickades Junker iväg. Han måste denna gång resa ensam, ty Jörgen skulle till Köpenhamn med Topp och Sara och Mickel skulle se till driften på gården. Bente hade försökt få följa Junker, men Ole hade förbjudit henne. De hade emellertid på bästa sätt sörjt för hästen och ordnat med ordentligt mottagande vid framkomsten.

Tidigt följande morgon körde Ole och Bente ut från gården i bilen, och efter en utmärkt resa nådde de Stockholm på onsdagen. De tog in på ett bra hotell, där Ole hade beställt rum. e hade var sitt, som Ole visste att Bente helst önskade.

Nästa morgon steg Ole upp tidigt i avsikt att hinna ta en promenad innan Bente kom ned, men till hans förvåning satt Bente redan i frukostrummet när han kom dit. Hon såg leende på honom, hennes klara grå ögon strålade som pärlor efter nattens vila och de små bruna lockarna lekte kring hennes huvud.

Medan hon serverade teet satt Ole och såg på hennes händer. Hon rörde dem så graciöst, och de var så små och välformade men inte mjuka utan präglade av arbetet med hästarna. Men de var välvårdade och bar endast en ring, vigselringen som hon fått av Ole, och kring halsen hade Bente Oles guldkedja.

Vid ett bord i närheten satt en dam, som var fullbehängd med armband och smycken av olika slag, och de kom att tala om smycken. Bente talade om att hon hade ägt åtskilliga, både ärvda och dyrbara. Hon hade särskilt tyckt om en kedja av äkta pärlor och ett par värdefulla armband och ringar med äkta stenar. — Men jag måste sälja alltihop för att betala ett par växlar. Far var sjuk då och i stor förlägenhet, så jag for till Köpenhamn och sålde det mesta. Jag fick femtonhundra kronor för det, och jag var mycket stolt när jag kom hem.

— Har du inte saknat dem? frågade Ole.

— Kort därefter kom olyckan, och sedan tänkte jag inte på smycken. Och nu har jag ju den vackra kedjan och ringen jag har fått av dig.

Ole nickade allvarligt. Bente hade inte haft det lätt, och han började mer och mer förstå hur mycket hon hade fått bära på sina svaga skuldror. Han måste anstränga sig för att ge henne litet ersättning. De satt just nu så intimt och förtroligt, och Ole hade gärna velat bli sittande en stund till. Men Bente reste sig ivrigt. — Vi måste skynda oss ut till banan. Junker kom visst tidigt i morse. Jag hade gärna velat vara nere och ta emot honom, men det ville du inte tillåta.

— Det hade varit alldeles överflädigt. Från Köpenhamn följde en duktig hästkarl med, som också skulle ledsaga greve Markers häst Pax. Tränare Stürmer tog emot Junker på stationen och han är mycket pålitlig.

— Jag längtar ändå att få komma iväg, sade Bente och en stund senare gav de sig iväg sedan de hade tagit reda på vägen. Efter en halvtimme var de framme. Båda blev i hög grad imponerade när de såg hur storslagen och flott hanan var. Stallarna och de därtill hörande byggnaderna och magasinen bildade en hel liten stad för sig.

Åtskilliga formaliteter måste ordnas, innan de fick komma in, och Bente satt nästan en hel timme i bilen, medan Ole gick från det ena kontoret till det andra. Till slut var papperen klara och de kördo in till en lång cementbyggnad, där tränare Stürmer hade sina hästar. Tränaren själv var inte där men en förekommande stallvakt visade dem var Junker stod. Ole hade begärt att hästen skulle placeras en bra spilta och så vitt möjligt för sig själv.